Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

►B

UREDBA (EZ) br. 882/2004 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 29. travnja 2004.

o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja

(SL L 165, 30.4.2004., str. 1.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►M1	Uredba Komisije (EZ) br. 776/2006 od 23. svibnja 2006.	L 136	3	24.5.2006.
►M2	Uredba Vijeća (EZ) br. 1791/2006 od 20. studenoga 2006.	L 363	1	20.12.2006.
►M3	Uredba Komisije (EZ) br. 180/2008 od 28. veljače 2008.	L 56	4	29.2.2008.
►M4	Uredba Vijeća (EZ) br. 301/2008 od 17. ožujka 2008.	L 97	85	9.4.2008.
►M5	Uredba Komisije (EZ) br. 737/2008 od 28. srpnja 2008.	L 201	29	30.7.2008.
►M6	Uredba Komisije (EZ) br. 1029/2008 od 20. listopada 2008.	L 278	6	21.10.2008.
►M7	Uredba (EZ) br. 596/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009.	L 188	14	18.7.2009.
►M8	Uredba Komisije (EU) br. 87/2011 od 2. veljače 2011.	L 29	1	3.2.2011.
►M9	Uredba Komisije (EU) br. 208/2011 od 2. ožujka 2011.	L 58	29	3.3.2011.
►M10	koju je izmijenila Uredba Komisije (EU) br. 880/2011 od 2. rujna 2011.	L 228	8	3.9.2011.
►M11	Uredba Komisije (EU) br. 563/2012 od 27. lipnja 2012.	L 168	24	28.6.2012.
►M12	Uredba Vijeća (EU) br. 517/2013 od 13. svibnja 2013.	L 158	1	10.6.2013.
►M13	Uredba (EU) br. 652/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.	L 189	1	27.6.2014.
►M14	Uredba Komisije (EU) 2017/140 od 26. siječnja 2017.	L 22	10	27.1.2017.
►M15	Uredba Komisije (EU) 2017/212 od 7. veljače 2017.	L 33	27	8.2.2017.
►M16	Uredba Komisije (EU) 2017/1389 od 26. srpnja 2017.	L 195	9	27.7.2017.
►M17	Uredba Komisije (EU) 2017/2460 od 30. listopada 2017.	L 348	34	29.12.2017.
►M18	Uredba Komisije (EU) 2018/192 od 8. veljače 2018.	L 36	15	9.2.2018.

▼B

UREDBA (EZ) br. 882/2004 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 29. travnja 2004.

o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja

GLAVA I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Uredbom utvrđuju opća pravila provedbe službenih kontrola kojima se provjerava poštivanje propisa koji su posebno usmjereni na:

(a) sprečavanje, uklanjanje ili smanjivanje na prihvatljivu razinu rizika za zdravlje ljudi i životinja, izravno ili putem okoliša;

i

(b) osiguranje dobrih poslovnih običaja u trgovini hranom i hranom za životinje, te zaštite interesa potrošača, uključujući obilježavanje hrane i hrane za životinje i ostalih oblika informiranja potrošača.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na službene kontrole za provjeru poštivanja propisa o organizaciji zajedničkog tržišta poljoprivrednih proizvoda.

3. Ova Uredba ne dovodi u pitanje posebne propise Zajednice u vezi sa službenim kontrolama.

4. Provedba službenih kontrola sukladno ovoj Uredbi ne dovodi u pitanje primarnu pravnu odgovornost subjekta u poslovanju s hranom i u poslovanju s hranom za životinje, da se brine o sigurnosti hrane i hrane za životinje, kako je predviđeno u Uredbi (EZ) br. 178/2002, i svaku građanskopravnu ili kaznenopravnu odgovornost koja proizlazi iz povrede njegovih obveza.

Članak 2.

Definicije

Definicije predviđene u člancima 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 178/2002 primjenjuju se za potrebe ove Uredbe.

Primjenjuju se i sljedeće definicije:

1. „službena kontrola” znači svaki oblik kontrole koju nadležna tijela ili Zajednica provodi s ciljem provjere poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje, te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja;

▼B

2. „provjera” znači provjera preispitivanjem i razmatranjem objektivnih dokaza, je li udovoljeno utvrđenim uvjetima;

3. „propisi o hrani za životinje” su zakoni i ostali propisi kojima se općenito regulira hrana za životinje i posebno sigurnost hrane za životinje, bilo na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini; njima su obuhvaćene sve faze proizvodnje, prerade i distribucije hrane za životinje kao i upotreba hrane za životinje;

4. „nadležno tijelo” znači središnje tijelo države članice koje je nadležno za organizaciju službenih kontrola ili svako drugo nadležno tijelo na koje je delegirana takva nadležnost; također je u to uključeno, po potrebi, odgovarajuće tijelo treće zemlje;

5. „kontrolno tijelo” znači neovisna treća strana na koju je nadležno tijelo delegiralo određene kontrolne zadaće;

6. „revizija” znači sustavno i neovisno preispitivanje kojim se treba ustanoviti je li djelovanje i uz to povezani rezultati u skladu s planiranim mjerama, provode li se te mjere učinkovito i jesu li prikladne za ostvarenja ciljeva;

7. „inspekcija” znači ispitivanje svih aspekata hrane, hrane za životinje, zdravlja i dobrobiti životinja, kako bi se provjerilo da ti aspekti udovoljavaju uvjetima utvrđenim propisima o hrani i hrani za životinje, kao i propisima o zdravlju i dobrobiti životinja;

8. „monitoring” znači sustavno provođenje niza promatranja ili mjerenja kako bi se dobio opći pregled stanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje, te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja;

9. „nadziranje” znači pažljivo promatranje jednog ili više objekata u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, odnosno subjekata, koji se bave hranom ili hranom za životinje, ili njihovih aktivnosti;

10. „nepoštivanje” znači nepoštivanje propisa o hrani ili hrani za životinje, propisa zaštite zdravlja i dobrobiti životinja;

11. „uzimanje uzoraka za analizu” znači uzimanje hrane ili hrane za životinje ili bilo kojih drugih tvari (također onih iz okoliša), koji su važni za proizvodnju, preradu i distribuciju hrane ili hrane za životinje ili za zdravlje životinja, kako bi se putem analize provjerilo poštivanje propisa o hrani ili hrani za životinje, ili propisa o zdravlju životinja;

12. „službeno certificiranje” znači postupak kojim nadležno tijelo ili kontrolna tijela, ovlaštena da djeluju u tom svojstvu, izdaju pisanu, elektroničku ili istovrijednu potvrdu u vezi s poštivanjem uvjeta;

▼B

13. „službeno zadržavanje” znači postupak kojim nadležno tijelo osigurava da se hrana za životinje ne premješta ili neovlašteno dira, dok se ne donese odluka o njezinoj namjeni; to obuhvaća skladištenje hrane ili hrane za životinje od strane subjekta u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje u skladu s uputama nadležnih tijela;

14. „istovrijednost” znači sposobnost različitih sustava ili mjera da se postignu isti ciljevi; a „istovrijedan” znači različiti sustavi ili mjere kojima se mogu postići isti ciljevi;

15. „uvoz” znači puštanje u slobodan promet hrane ili hrane za životinje, ili namjera da se hrana ili hrana za životinje pusti u slobodan promet, u smislu članka 79. Uredbe (EEZ) br. 2913/92 u nekom od područja navedenih u Prilogu I.;

16. „unošenje” znači uvoz kako je definiran gore u točki 15., i stavljanje roba u carinske postupke navedene u članku 4. stavku 16. točkama (b) do (f) Uredbe (EEZ) br. 2913/92, kao i njihov unos u slobodnu zonu ili skladište neocarinjene robe;

17. „dokumentacijski pregled” znači pregled komercijalnih isprava i, prema potrebi, isprava određenih propisima o hrani ili hrani za životinje koje prate pošiljku;

18. „identifikacijski pregled” znači vizualna inspekcija kako bi se provjerilo da se potvrde ili ostale isprave koje prate pošiljku slažu s obilježjima i sadržajem pošiljke;

19. „fizički pregled” znači provjera same hrane ili hrane za životinje, što može uključivati provjere na prijevoznom sredstvu, provjeru ambalaže, označavanja i temperature, uzimanje uzoraka za analizu i laboratorijsko testiranje i ostale provjere potrebne da se provjeri poštivanje propisa o hrani ili hrani za životinje;

20. „program kontrole” znači opis koji je izradilo nadležno tijelo, a koji sadrži opće podatke o ustrojstvu i organizaciji njezinih službenih sustava kontrole.

GLAVA II.

SLUŽBENE KONTROLE DRŽAVA ČLANICA

POGLAVLJE I.:

OPĆE OBVEZE

Članak 3.

Opće obveze u vezi s organizacijom službenih kontrola

1. Države članice osiguravaju redovito provođenje službenih kontrola, ovisno o riziku i s odgovarajućom učestalosti, kako bi se postigli ciljevi ove Uredbe, uzimajući u obzir:

▼B

(a) identificirane rizike u vezi sa subjektima koji posluju životinjama, hranom za životinje ili hranom, uporabom hrane ili hrane za životinje ili procesima, materijalima, tvarima, radnjama ili postupcima koji bi mogli utjecati na ispravnost hrane ili hrane za životinje, na zdravlje i dobrobit životinja;

(b) ranije ponašanje subjekata u vezi s poštivanjem zakona o hrani ili hrani za životinje, te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja;

(c) pouzdanost vlastitih provjera koje su već provedene;

i

(d) informacije koje bi mogle ukazivati na nepoštivanje.

2. Službene kontrole se provode bez prethodne najave, osim u slučajevima kad se provodi revizija, kad je potrebno prethodno obavijestiti subjekta u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje. Službene se kontrole mogu provoditi i nasumično.

3. Službene kontrole se provode u svim fazama proizvodnje, prerade i distribucije hrane ili hrane za životinje, i na životinjama i proizvodima životinjskog podrijetla. Kako bi se postigli ciljevi ove Uredbe, službene kontrole obuhvaćaju kontrole subjekata u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, uporabe hrane i hrane za životinje, skladišta hrane i hrane za životinje, svih procesa, materijala, tvari, aktivnosti ili postupaka, uključujući i prijevoz koji se odnosi na hranu ili hranu za životinje i na žive životinje.

4. Službene kontrole se primjenjuju, s istom pažnjom, i na izvoze izvan Zajednice, na stavljanje na tržište unutar Zajednice, kao i unošenje iz trećih zemalja na područja navedena u Prilogu I.

5. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se proizvodi namijenjeni za otpremu u drugu državu članicu kontroliraju s istom pažnjom kao i oni namijenjeni stavljanju na tržište na vlastitom području.

6. Nadležno tijelo države članice odredišta može putem nediskriminirajućih provjera provjeriti udovoljavaju li hrana i hrana za životinje propisima o hrani i hrani za životinje. U razmjerima u kojima je to strogo neophodno za organizaciju službenih kontrola, države članice mogu zatražiti od subjekata u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje kojima se roba isporučuje iz druge države članice da obavijeste o dolasku takvih roba.

▼B

7. Ako za vrijeme provjere na odredištu ili za vrijeme skladištenja ili prijevoza, država članica ustanovi nepoštivanje, ona poduzima odgovarajuće mjere koje mogu uključivati i vraćanje pošiljke u državu članicu porijekla.

POGLAVLJE II.:

NADLEŽNA TIJELA

Članak 4.

Imenovanje nadležnih tijela i operativni kriteriji

1. Države članice imenuju nadležna tijela koja su odgovorna za u ovoj Uredbi predviđene svrhe i službene kontrole.

2. Nadležna tijela osiguravaju:

(a) učinkovitost i svrsishodnost službenih kontrola živih životinja, hrane i hrane za životinje u svim fazama proizvodnje, prerade i distribucije, kao i uporabe hrane za životinje;

(b) da osoblje koje provodi službene kontrole nije u sukobu interesa;

(c) da imaju, ili imaju pristup odgovarajućim laboratorijskim kapacitetima za testiranje i dovoljan broj primjereno stručno osposobljenog i iskusnog osoblja, kako bi se službene kontrole i kontrolne zadaće mogle obavljati učinkovito i djelotvorno;

(d) da raspolažu s odgovarajućim propisno održavanim kapacitetima i opremom, kako bi se osiguralo da osoblje može učinkovito i djelotvorno provoditi službene kontrole;

(e) da imaju zakonske ovlasti za provođenje službenih kontrola i poduzimanje mjera koje su predviđene u ovoj Uredbi;

(f) da imaju krizne planove, te da su spremni provoditi takve planove u slučaju opasnosti;

(g) da se subjekti u poslovanju s hranom i u poslovanju s hranom za životinje obvežu podvrgavanju inspekciji koja se provodi u skladu s ovom Uredbom i da pomažu osoblju nadležnog tijela u obavljanju njihovih zadaća.

3. Kad država članica delegira ovlaštenje za obavljanje službenih kontrola na tijelo ili tijela osim središnjeg nadležnog tijela, posebno na ona na regionalnoj ili lokalnoj razini, treba osigurati učinkovitu i djelotvornu koordinaciju između svih nadležnih tijela koja sudjeluju, uključujući prema potrebi i ona u području zaštite okoliša i zdravlja.

▼B

4. Nadležna tijela moraju osigurati nepristranost, kvalitetu i dosljednost službenih kontrola na svim razinama. Sva tijela na koja je delegirana nadležnost provođenja službenih kontrola moraju u potpunosti poštivati kriterije navedene u stavku 2.

5. Kada je u okviru jednog nadležnog tijela više odjela nadležno za provođenje službenih kontrola, mora se osigurati učinkovita i djelotvorna koordinacija i suradnja među različitim odjelima.

6. Nadležna tijela provode unutrašnje revizije ili mogu obaviti vanjske revizije, te poduzimaju odgovarajuće mjere s obzirom na rezultate kako bi osigurale da se njima ostvaruju ciljevi ove Uredbe. Revizije se obavljaju neovisnim preispitivanjem i provode na transparentan način.

7. Detaljna pravila za primjenu ovog članka mogu se usvojiti u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3.

Članak 5.

Delegacija posebnih zadaća u vezi sa službenim kontrolama

1. Nadležno tijelo može delegirati posebne zadaće u vezi sa službenim kontrolama na jedno ili više kontrolnih tijela u skladu sa stavcima 2. do 4.

Popis zadaća koje se smiju ili ne smiju delegirati može se sastaviti u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3.

Međutim, aktivnosti navedene u članku 54. ne mogu se delegirati.

2. Nadležno tijelo može delegirati posebne zadaće određenom kontrolnom tijelu samo ako:

(a) postoji točan opis zadaća koje kontrolno tijelo smije obavljati i uvjeta pod kojima ih smije provoditi;

(b) postoji dokaz da kontrolno tijelo:

i. raspolaže stručnošću, opremom i infrastrukturom neophodnom za obavljanje zadaća koje su mu delegirane,

ii. raspolaže dovoljnim brojem odgovarajuće kvalificiranog i iskusnog osoblja,

i

iii. nepristrano je i ne postoji sukob interesa u odnosu na obavljanje zadaća koje su mu delegirane;

(c) kontrolno tijelo radi i ovlašteno je u skladu s Europskom normom EN 45004 „Opći kriteriji poslovanja različitih vrsta tijela koja obavljaju inspekcije” i/ili u skladu s kojom drugom normom, ako odgovara dotičnoj delegiranoj zadaći;

(d) laboratoriji posluju u skladu s normama iz članka 12. stavka 2.;

▼B

(e) kontrolno tijelo obavještava nadležno tijelo o rezultatima provedenih kontrola redovito i kada to nadležno tijelo zatraži. Ako rezultati kontrola ukazuju na nepoštivanje ili upućuju na mogućnost nepoštivanja, kontrolno tijelo odmah obavještava nadležno tijelo;

(f) postoji djelotvorna i učinkovita koordinacija između nadležnog tijela koje delegira ovlaštenje i kontrolno tijelo.

3. Nadležna tijela koje delegiraju pojedinačne zadaće na kontrolna tijela prema potrebi organiziraju revizije ili inspekcije kontrolnih tijela. Ako se na temelju revizije ili inspekcije pokaže da takva tijela ne obavljaju propisno prenesene im zadaće, nadležno tijelo koje delegira pojedinačne zadaće može povući ovlaštenje. Ovlaštenje se povlači bez odlaganja, ako kontrolno tijelo ne poduzme odgovarajuće i pravodobne mjere za ispravak.

4. Svaka država članica koja želi delegirati neku specifičnu kontrolnu zadaću na kontrolno tijelo mora o tome obavijestiti Komisiju. U toj obavijesti mora se navesti detaljan opis:

(a) nadležnog tijela koje delegira zadaću;

(b) zadaću koju se delegira;

i

(c) kontrolnog tijela na koje se zadaća delegira.

Članak 6.

Osoblje koje obavlja službene kontrole

Nadležno tijelo osigurava da njezino cjelokupno osoblje koje obavlja službenu kontrolu:

(a) dobije odgovarajuću izobrazbu za svoje područje nadležnosti kako bi moglo stručno obavljati svoje zadatke i provoditi službene kontrole na dosljedan način. Izobrazba obuhvaća, prema potrebi, područja navedena u Prilogu II. poglavlju I.;

(b) dalje obrazuje na svom području nadležnosti i da prema potrebi dobiva redovitu dodatnu stručnu izobrazbu;

i

(c) ima sposobnost multidisciplinarne suradnje.

Članak 7.

Transparentnost i povjerljivost

1. Nadležna tijela osiguravaju da se njihove dužnosti obavljaju s visokom razinom transparentnosti. U tu svrhu, što je prije moguće one objavljuju javnosti sve relevantne podatke koje posjeduju.

Općenito, javnost ima pristup:

(a) podacima o kontrolnim radnjama nadležnih tijela i njihovoj učinkovitosti,

i

(b) podacima sukladno članku 10. Uredbe (EZ) br. 178/2002.

▼B

2. Nadležno tijelo poduzima mjere kojima osigurava da se njezino osoblje obveže da neće otkrivati podatke do kojih su došli tijekom obavljanja svojih zadataka kontrole, a koje su po svojoj prirodi u određenim opravdanim slučajevima obuhvaćene profesionalnom tajnom. Zaštita profesionalne tajne ne sprečava nadležna tijela da objavljuju podatke iz stavka 1. točke (b). To ne utječe na pravila Direktive 95/46/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka ([1]).

3. Podaci obuhvaćeni profesionalnom tajnom uključuju posebno:

— povjerljivost istražnog postupka ili pravnog postupka u tijeku,

— osobne podatke,

— isprave obuhvaćene izuzećem u Uredbi (EZ) br. 1049/2001 Europskoga parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskoga parlamenta, Vijeća i Komisije ([2]),

— podatke zaštićene nacionalnim zakonima i zakonodavstvom Zajednice u vezi s određenom profesionalnom tajnom, povjerljivošću donošenja odluka, međunarodnim odnosima i nacionalnom obranom.

Članak 8.

Postupci kontrole i provjere

1. Nadležna tijela provode službene kontrole u skladu s dokumentiranim postupcima. Ti postupci moraju sadržavati informacije i upute osoblju koje obavlja službene kontrole uključujući, između ostaloga, i područja navedena u Prilogu II., poglavlju II.

2. Države članice moraju osigurati da raspolažu pravnim postupkom kojim se osigurava osoblju nadležnih tijela pristup u poslovne prostorije i uvid u dokumentaciju subjekta u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, kako bi ono moglo primjereno obavljati svoje zadaće.

3. Nadležna tijela uvode postupak:

(a) provjere učinkovitosti službenih kontrola koje provode;

i

(b) kojim se osigurava poduzimanje korektivnih mjera kad je to potrebno, i prema potrebi ažuriranje dokumentacije navedene u stavku 1.

4. Komisija može utvrditi smjernice za službene kontrole u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 2.

([1]) SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003.
([2]) SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

▼B

Te smjernice mogu posebno sadržavati preporuke u vezi sa službenim kontrolama o:

(a) primjeni načela HACCP-a;

(b) sustavima upravljanja koje subjekti u poslovanju s hranom i u poslovanju s hranom za životinje primjenjuju kako bi udovoljili zahtjevima propisa o hrani ili hrani za životinje;

(c) mikrobiološkoj, fizičkoj i kemijskoj sigurnosti hrane i hrane za životinje.

Članak 9.

Izvješća

1. Nadležno tijelo sastavlja izvješća o službenim kontrolama koje provodi.

2. Ta izvješća sadrže opis svrhe službenih kontrola, kontrolne metode koje se primjenjuju, rezultate službenih kontrola i, prema potrebi, radnje koje odnosni subjekt treba poduzeti.

3. Nadležno tijelo dostavlja odnosnom subjektu u poslovanju s hranom i u poslovanju s hranom za životinje primjerak izvješća navedenog u stavku 2., barem u slučaju nepoštivanja.

Članak 10.

Kontrolne aktivnosti, metode i tehnike

1. Općenito se zadaće u vezi sa službenim kontrolama provode uz korištenje prikladnih kontrolnih metoda i tehnika kao što su monitoring, nadziranje, provjera, revizija, inspekcija, uzorkovanje i analiza.

2. Službene kontrole hrane i hrane za životinje obuhvaćaju između ostaloga i sljedeće aktivnosti:

(a) ispitivanje kontrolnih sustava koje su uspostavili subjekti u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, i postignutih rezultata;

(b) inspekciju:

i. objekata proizvođača sirovina, objekata u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, uključujući njihovog okruženja, poslovnih prostorija, opreme, postrojenja i strojeva, prijevoza, kao i same hrane i hrane za životinje;

ii. sirovina, sastojaka, pomoćnih sredstava u preradi, te ostalih proizvoda koji se koriste u preradi i proizvodnji hrane i hrane za životinje;

iii. poluproizvoda;

iv. materijala i predmeta koji su namijenjeni da dolaze u dodir s hranom;

v. proizvoda i postupaka za čišćenje i održavanje, kao i pesticida;

vi. označavanja, prezentacije i oglašavanja;

▼B

(c) provjere higijenskog stanja u objektima u poslovanju s hranom i hranom za životinje;

(d) procjena postupaka dobre proizvođačke prakse (DPP), dobre higijenskih prakse (DHP), dobre poljoprivredne prakse i sustava HACCP-a, pri čemu treba voditi računa o smjernicama koje su izrađene u skladu sa zakonodavstvom Zajednice;

(e) pregledavanje materijala u pisanom obliku i ostalih evidencija koje bi mogle biti od važnosti pri procjeni poštivanja propisa o hrani ili hrani za životinje;

(f) razgovori sa subjektima u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje i njihovim osobljem;

(g) očitavanje zabilježenih vrijednosti na mjernim instrumentima subjekata u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje;

(h) kontrole koje provode nadležna tijela vlastitim instrumentima kako bi provjerile mjerenja koja su obavili subjekti u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje;

(i) sve ostale aktivnosti potrebne da se osigura ostvarenje ciljeva ove Uredbe.

POGLAVLJE III.:

UZORKOVANJE I ANALIZA

Članak 11.

Metode uzorkovanja i analiza

1. Uzorkovanje i analitičke metode koje se koriste kod službenih kontrola moraju udovoljavati relevantnim propisima Zajednice, ili

(a) ako ne postoje takvi propisi, međunarodno priznatim pravilima ili protokolima, npr. onima koje je Europski odbor za normizaciju (CEN) prihvatio ili onima dogovorenima u nacionalnom zakonodavstvu;

ili

(b) ako ne postoje takvi gore spomenuti propisi, ostalim metodama prikladnima za predviđenu svrhu ili razvijenima u skladu sa znanstvenim protokolima.

2. Kad se ne primjenjuje stavak 1., u pojedinom se laboratoriju može poduzeti vrednovanje analitičkih metoda prema međunarodno priznatom protokolu.

3. Kada je to moguće, analitičke metode moraju se kvalificirati prema odgovarajućim kriterijima predviđenim u Prilogu III.

4. ►M7 Komisija može donijeti sljedeće provedbene mjere: ◄

(a) metode uzorkovanja i analiza, uključujući metode potvrđivanja ili usporedbe koje će se koristiti u slučaju spora;

▼B

(b) kriteriji za ocjenjivanje radne uspješnosti, parametri analize, nesigurnost mjerenja i postupci ovjeravanja metoda navedenih u točki (a);

i

(c) pravila tumačenja rezultata.

▼M7

Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.

▼B

5. Nadležna tijela razrađuju odgovarajuće postupke kojima se jamči pravo subjekta u poslovanju s hranom i hranom za životinje, a čiji su proizvodi predmet uzorkovanja i analize, da zatraži dodatno stručno mišljenje, ne dovodeći u pitanje obveze nadležnih tijela da poduzmu hitne mjere u slučaju opasnosti.

6. One posebno osiguravaju da subjekti u poslovanju s hranom i hranom za životinje, dobiju dovoljan broj uzoraka za dodatno stručno mišljenje, osim ako je to nemoguće u slučaju jako pokvarljivih proizvoda ili vrlo malih količina raspoloživih supstrata.

7. S uzorcima se mora postupati i mora ih se označiti tako da je zajamčena njihova pravna i analitička valjanost.

Članak 12.

Službeni laboratoriji

1. Nadležna tijela određuju laboratorije koji mogu obavljati analize uzoraka koji su uzeti u toku službenih kontrola.

2. Međutim, nadležna tijela smiju odrediti samo laboratorije koji posluju, koji su vrednovani i ovlašteni u skladu sa sljedećim europskim normama:

(a) EN ISO/IEC 17025 „Opći zahtjevi za osposobljenost ispitnih i umjernih laboratorija”;

▼M6

(b) EN ISO/IEC 17011 „Opći zahtjevi za akreditacijska tijela koja akreditiraju tijela za ocjenu sukladnosti”;

———————

▼B

uzimajući u obzir kriterije različitih metoda ispitivanja predviđenih u propisima Zajednice o hrani i hrani za životinje.

3. Određivanje i vrednovanje laboratorija za testiranje iz stavka 2. može se temeljiti na pojedinačnim testovima ili skupinama testova.

4. Nadležno tijelo može poništiti određenje iz stavka 1., ako više nisu zadovoljeni uvjeti iz stavka 2.

▼B

POGLAVLJE IV.:

UPRAVLJANJE U KRIZI

Članak 13.

Krizni planovi za hranu i hranu za životinje

1. Za provedbu općeg plana za upravljanje u krizi predviđenog u članku 55. Uredbe (EZ) br. 178/2002, države članice izrađuju operativne krizne planove kojima predviđaju mjere koje se moraju provesti bez odgode, kad se utvrdi da hrana ili hrana za životinje predstavlja ozbiljnu opasnost za ljude ili životinje bilo izravno ili putem okoliša.

2. Ti krizni planovi moraju posebno navesti:

(a) upravna tijela koja sudjeluju;

(b) njihova ovlaštenja i dužnosti;

i

(c) kanale i postupke razmjene podataka između relevantnih strana.

3. Države članice prema potrebi revidiraju navedene krizne planove, posebno s obzirom na promjene u organizaciji nadležnog tijela i iskustva, uključujući iskustva stečenog simuliranim vježbama.

4. Ako je potrebno, provedbene mjere mogu se usvojiti u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3. U okviru tih mjera se predviđaju usklađena pravila za krizne planove, u razmjerima potrebnim da bi se osiguralo da su takvi planovi usklađeni s općim planom za upravljanje u krizi iz članka 55. Uredbe (EZ) br. 178/2002. U njima se također naznačuje uloga zainteresiranih strana pri izradi i provedbi kriznih planova.

POGLAVLJE V.:

SLUŽBENE KONTROLE PRI UNOŠENJU HRANE I HRANE ZA ŽIVOTINJE IZ TREĆIH ZEMALJA

Članak 14.

Službene kontrole hrane za životinje i hrane životinjskog podrijetla

1. Ova Uredba ne utječe na zahtjeve za veterinarskim provjerama hrane za životinje i hrane životinjskog podrijetla predviđene u Direktivi 97/78/EZ. Međutim, nadležno tijelo imenovano u skladu s Direktivom 97/78/EZ dodatno provodi službene kontrole kako bi provjerilo poštivanje svih aspekata propisa o hrani ili hrani za životinje, koji nisu obuhvaćeni tom Direktivom, prema potrebi, uključujući i one aspekte navedene u glavi VI., poglavlju II. ove Uredbe.

2. Opća pravila iz članaka 18. do 25. ove Uredbe također se primjenjuju i na službene kontrole hrane i hrane za životinje, uključujući hranu za životinje i hranu životinjskog podrijetla.

▼B

3. Zadovoljavajući rezultati provjera roba koje su:

(a) stavljene u jedan od carinskih postupaka navedenih u članku 4. stavku 16. točkama (b) do (f) Uredbe (EEZ) br. 2913/92;

ili

(b) koje su u postupku u slobodnim zonama ili skladištima neocarinjene robe, kako je definirano u članku 4. stavku 15. točki (b) Uredbe (EEZ) br. 2913/92,

nemaju utjecaja na odgovornost subjekta u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, da osigura da hrana i hrana za životinje udovoljava propisima o hrani i hrani za životinje od trenutka puštanja u slobodan promet, niti ne sprečavaju provođenje daljnjih službenih kontrola hrane ili hrane za životinje.

Članak 15.

Službene kontrole hrane za životinje i hrane koje a nisu životinjskog podrijetla

1. Nadležno tijelo provodi redovite službene kontrole hrane za životinje i hrane koje nisu životinjskog porijekla i nisu uključene u područje primjene Direktive 97/78/EZ, a uvoze se na područja navedena u Prilogu I. Ono organizira navedene kontrole na temelju višegodišnjeg nacionalnog programa kontrole koji je razrađen u skladu s člancima 41. do 43. i uzimajući u obzir moguće opasnosti. Kontrole obuhvaćaju sve aspekte propisa o hrani i hrani za životinje.

2. Navedene se kontrole provode na prikladnom mjestu, uključujući mjesto ulaza roba na jedno od područja navedenih u Prilogu I., mjesto puštanja u slobodan promet, skladišta, poslovne prostorije subjekta u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje - uvoznika hrane i hrane za životinje ili druge točke lanca hrane i hrane za životinje.

3. Te se kontrole mogu provoditi na robama koje su:

(a) stavljene u jedan od carinskih postupaka iz članka 4. stavka 16. točke (b) do (f) Uredbe (EEZ) br. 2913/92;

ili

(b) koje su ušle u slobodne zone ili slobodna skladišta, kako je definirano u članku 4. stavku 15. točki (b) Uredbe (EEZ) br. 2913/92.

4. Zadovoljavajući rezultati provjera roba navedenih u stavku 3. nemaju učinka na odgovornost subjekta u poslovanju s hranom i u poslovanju s hranom za životinje, da osigura da hrana i hrana za životinje udovoljava propisima o hrani i hrani za životinje od trenutka puštanja u slobodan promet, niti ne sprečavaju provođenje daljnjih službenih kontrola hrane ili hrane za životinje.

5. Popis hrane i hrane za životinje koje nisu životinjskog porijekla, a koje su zbog poznatog ili prijetećeg rizika predmet povećanih službenih kontrola na mjestu ulaska na područja navedena u Prilogu I sastavlja se i ažurira u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3. Učestalost i vrsta tih kontrola se utvrđuje sukladno istom postupku. Istodobno se mogu odrediti pristojbe koje se naplaćuju u vezi s tim kontrolama sukladno istom postupku.

▼B

Članak 16.

Vrste provjera hrane i hrane za životinje koje nisu životinjskog podrijetla

1. Službene kontrole iz članka 15. stavka 1. uključuju najmanje jedan sistematski dokumentacijski pregled, nasumični identifikacijski pregled i prema potrebi fizički pregled.

2. Fizički pregledi se provode učestalošću koja ovisi o:

(a) riziku u vezi s različitim vrstama hrane i hrane za životinje;

(b) prakse poštivanja zahtjeva za dotične proizvode od strane treće zemlje i proizvodnog subjekta, kao i subjekata u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, a koji uvoze i izvoze proizvod;

(c) kontrolama koje je na proizvodu proveo subjekt u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje koji uvozi proizvod;

(d) jamstvima koje je dalo nadležno tijelo treće zemlje podrijetla.

3. Države članice osiguravaju da se fizički pregledi provode pod odgovarajućim uvjetima i na mjestu na kojem su na raspolaganju prikladna kontrolna sredstva koja omogućuju da se ispitivanje provede propisno, da se može uzeti primjereni broj uzoraka prilagođen mjerama upravljanja rizikom koje se poduzimaju, i da se s hranom i hranom za životinje može postupati na higijenski način. S uzorcima se mora postupati tako da je osigurana njihova zakonska i analitička valjanost. Države članice osiguravaju da su oprema i metodologija primjerene mjerenjima graničnih vrijednosti predviđenima u zakonima Zajednice ili nacionalnim zakonodavstvima.

Članak 17.

Mjesta ulaska i prethodna najava

1. Države članice za organizaciju službenih kontrola iz članka 15. stavka 5.:

— određuju pojedina mjesta ulaska na svoje područje, gdje je omogućen pristup prikladnim kontrolnim sredstvima za različite vrste hrane i hrane za životinje,

i

— zahtijevaju od subjekata u poslovanju s hranom i hranom za životinje, a odgovorni su za pošiljke, da daju prethodnu najavu njihova prispijeća i vrste roba.

Države članice mogu primjenjivati ista pravila i na drugu hranu za životinje koja nije životinjskog porijekla.

2. Države članice obavještavaju Komisiju i druge države članice o svim mjerama koje poduzimaju u skladu sa stavkom 1.

One predviđaju te mjere tako da uslijed njihove primjene ne dolazi do bespotrebnog remećenja trgovinskih tokova.

▼B

Članak 18.

Postupak u slučaju sumnje

U slučaju sumnje da postoji nepoštivanje ili ako postoji sumnja što se tiče identiteta ili stvarnog odredišta isporuke, ili podudarnosti između isporuke i ovjerenih jamstava, nadležno tijelo provodi službene kontrole kako bi potvrdila ili opovrgla sumnju ili dvojbu. Nadležno tijelo određuje službeno zadržavanje predmetne pošiljke sve do dobivanja rezultata službenih kontrola.

Članak 19.

Postupak nakon službenih kontrola hrane i hrane za životinje iz trećih zemalja

1. Nadležno tijelo određuje službeno zadržavanje hrane ili hrane za životinje iz trećih zemalja koja ne udovoljava propisima o hrani ili hrani za životinje te poduzima, nakon što je saslušalo subjekte u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje i odgovorni su za pošiljku, sljedeće mjere u vezi s tom hranom ili hranom za životinje:

(a) naređuje da se takva hrana ili hrana za životinje uništi, da se podvrgne posebnom postupku u skladu s člankom 20. ili da se otpremi izvan Zajednice u skladu s člankom 21.; mogu se poduzeti i druge prikladne mjere, poput korištenja hrane ili hrane za životinje u druge svrhe osim onih za koje su prvobitno bile namijenjene;

(b) ako su hrana ili hrana za životinje već stavljeni na tržište, nalaže praćenje ili prema potrebi, njihov opoziv ili povlačenje, prije nego poduzme neke od gore navedenih mjera;

(c) provjerava da hrana i hrana za životinje ne djeluje štetno na ljudsko zdravlje, bilo izravno ili putem okoliša, za vrijeme ili u očekivanju primjene bilo koje mjere navedene u podstavcima (a) i (b).

2. Ako međutim:

(a) službene kontrole iz članka 14. i 15. pokažu da je pošiljka štetna ili opasna za zdravlje ljudi ili životinja, tijelo određuje službeno zadržavanje predmetne pošiljke u očekivanju njezina uništenja ili neke druge odgovarajuće mjere potrebne da se zaštiti zdravlje ljudi i životinja;

(b) hrana ili hrana za životinje koja nije životinjskog porijekla, za koju je predviđena povećana razina kontrole u skladu s člankom 15. stavkom 5., nije dostavljena na službene kontrole ili nije dostavljena u skladu s posebnim zahtjevima predviđenima u skladu s člankom 17., nadležno tijelo nalaže da se ona bez odlaganja opozove ili te određuje službeno zadržavanje, kako bi potom bili uništena ili vraćena u skladu s člankom 21.

3. Ako nadležno tijelo ne dopusti uvoz hrane ili hrane životinjskog porijekla, ona obavještava Komisiju i ostale države članice o svojim nalazima i identitetu dotičnih proizvoda u skladu s postupkom iz članka 50. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 178/2002 i obavještava o svojoj odluci carinske službe, zajedno s podacima o krajnjem odredištu pošiljke.

4. Na odluke o pošiljkama postoji pravo žalbe kako je navedeno u članku 54. stavku 3.

▼B

Članak 20.

Poseban postupak

1. Poseban postupak naveden u članku 19. može obuhvaćati:

(a) obradu ili preradu kako bi se hrana ili hrana za životinje prilagodila zahtjevima prava Zajednice ili zahtjevima neke treće zemlje u koju se vraćaju, uključujući prema potrebi i dekontaminaciju, ali isključujući razrjeđivanje;

(b) preradu na bilo koji drugi prikladan način za druge svrhe osim za prehranu ljudi ili životinja.

▼M7

2. Nadležno tijelo osigurava da se posebno postupanje izvršava u objektima pod njegovim nadzorom ili pod nadzorom druge države članice, te u skladu s uvjetima koje utvrđuje Komisija. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4. Ako takvi uvjeti ne postoje, posebno postupanje odvija se u skladu s nacionalnim pravilima.

▼B

Članak 21.

Ponovna otprema pošiljke

1. Nadležno tijelo dopušta ponovnu otpremu pošiljke samo:

(a) ako je odredište dogovoreno sa subjektom u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, koji je odgovoran za pošiljku;

i

(b) ako je subjekt u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje prethodno obavijestio nadležno tijelo treće zemlje porijekla ili treću zemlju odredišta, ako su različite, o razlozima i okolnostima koje sprečavaju stavljanje na tržište dotične hrane ili hrane za životinje unutar Zajednice;

i

(c) nakon što nadležno tijelo treće zemlje odredišta - u slučaju ako treća zemlja podrijetla nije treća zemlja odredišta - obavijesti nadležno tijelo da je spremna prihvatiti pošiljku.

2. Ne dovodeći u pitanje nacionalne propise koji se primjenjuju u vezi s rokovima za traženje dodatnog stručnog mišljenja i ako to rezultati službenih kontrola ne isključuju, pošiljka se u načelu vraća najkasnije u roku od 60 dana od dana kad je nadležno tijelo odlučila o odredištu pošiljke, osim ako nije pokrenut sudski postupak. Ako poslije isteka razdoblja od 60 dana pošiljka nije ponovno otpremljena, ona se uništava, osim ako za kašnjenje ne postoji valjano opravdanje.

3. Do ponovne otpreme pošiljke ili potvrde razloga odbijanja, nadležno tijelo određuje službeno zadržavanje pošiljke.

▼B

4. Nadležno tijelo obavještava Komisiju i ostale države članice u skladu s postupkom iz članka 50. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 178/2002, a o svojoj odluci obavještava i carinske službe. Nadležna tijela surađuju u skladu s glavom IV. ako treba poduzeti daljnje mjere, kako bi osigurale da se onemogući ponovno unošenje odbijene pošiljke u Zajednicu.

Članak 22.

Troškovi

Subjekt u poslovanju s hranom ili hranom za životinje koji je odgovoran za pošiljku, ili njegov predstavnik, dužni su podmiriti troškove koje su nadležna tijela pretrpjela zbog poduzimanja radnji iz članka 18., 19., 20. i 21.

Članak 23.

Odobravanje provjera koje treće zemlje provode prije izvoza

1. Posebne provjere hrane i hrane za životinje, koje treće zemlje provode neposredno prije izvoza u Zajednicu s namjerom provjeravanja udovoljavaju li izvezeni proizvodi zahtjevima Zajednice, mogu se odobravati u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3. Odobrenje se može odnositi samo na hranu i hranu za životinje podrijetlom iz te treće zemlje i može se izdati za jedan ili više proizvoda.

2. Kada se izda takvo odobrenje, može se smanjiti učestalost uvoznih kontrola hrane ili hrane za životinje. Međutim, države članice provode službene kontrole hrane i hrane za životinje uvezene u skladu s odobrenjem iz stavka 1., kako bi osigurale da provjere u trećoj zemlji poduzete prije izvoza i dalje ostaju učinkovite.

3. Odobrenje iz stavka 1. može se izdati trećoj zemlji samo ako:

(a) je revizija izvršena od strane Zajednice pokazala da hrana i hrana za životinje izvezena u Zajednicu udovoljava zahtjevima Zajednice ili istovrijednim zahtjevima;

(b) se smatra da su kontrole provedene u trećoj zemlji prije otpreme zadovoljavajuće, djelotvorne i učinkovite, te mogu zamijeniti ili djelomično zamijeniti provjere na osnovi dokumenata, provjere identičnosti i fizičke provjere utvrđene pravom Zajednice.

4. U odobrenju iz stavka 1. mora se odrediti nadležno tijelo treće zemlje pod čijom su odgovornosti provedene provjere koje su prethodile izvozu i prema potrebi, kontrolno tijelo na koje ta nadležno tijelo može delegirati određene zadaće. Takvo delegiranje može se odobriti samo ako udovoljava uvjetima iz članka 5. ili istovjetnim uvjetima.

5. Nadležno tijelo i sva nadležna tijela navedena u odobrenju odgovorna su za odnose sa Zajednicom.

▼B

6. Nadležno tijelo ili kontrolno tijelo treće zemlje mora osigurati službeno certificiranje svake pošiljke koja je provjerena prije njezina ulaska na neko od područja navedenih u Prilogu I. Odobrenje navedeno u stavku 1. određuje model za takve certifikate.

7. Ne dovodeći u pitanje članak 50. stavak 3. Uredbe (EZ) 178/2002, kad službene kontrole uvezenih proizvoda koji su predmet postupka iz stavka 2. pokažu značajna nepoštivanja, države članice odmah obavještavaju Komisiju i ostale države članice, kao i odnosne subjekte, u skladu s postupkom predviđenim u glavi IV. ove Uredbe; države članice povećavaju broj pošiljaka koje provjeravaju i ukoliko je potrebno zadržavaju odgovarajući broj uzoraka u primjerenim uvjetima skladištenja za odgovarajuće analitičko ispitivanje situacije.

8. Ako se otkrije da u značajnom broju pošiljaka roba ne odgovara podacima na certifikatima koje je izdala nadležno tijelo ili kontrolno tijelo treće zemlje, više se ne primjenjuje smanjena učestalost kontrola iz stavka 2.

Članak 24.

Nadležna tijela i carinske službe

1. Za organizaciju službenih kontrola navedenih u ovom poglavlju, nadležna tijela tijesno surađuju s carinskim službama.

2. S obzirom na pošiljke hrane i hrane za životinje životinjskog porijekla, kao i hrane i hrane za životinje iz članka 15. stavka 5., carinske službe neće dopustiti njihov ulazak ili držanje u slobodnim carinskim zonama ili skladištima neocarinjene robe bez suglasnosti nadležnih tijela.

3. Kad se uzmu uzorci, nadležno tijelo obavještava carinske službe i odnosne subjekte, određuje može li se roba pustiti prije nego budu dostupni rezultati analize uzoraka, pod uvjetom da se osigura sljedivost pošiljke.

4. U slučaju puštanja u slobodan promet, nadležna tijela i carinske službe zajednički surađuju u skladu s uvjetima iz članaka 2. do 6. Uredbe (EEZ) br. 339/93.

Članak 25.

Provedbene mjere

1. Mjere potrebne za osiguranje jedinstvene provedbe službenih kontrola pri unošenju hrane i hrane za životinje, utvrđuju se u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3.

2. Podrobna pravila mogu se posebno predvidjeti za:

(a) hranu i hranu za životinje koja se uvozi ili stavlja u jedan od carinskih postupaka iz članka 4. stavka 16. točkama (b) do (f) Uredbe (EEZ) br. 2913/92, ili za onu koja se drži u slobodnim zonama ili slobodnim skladištima, kako je definirano u članku 4. stavku 15. točki (b) Uredbe (EEZ) br. 2913/92;

▼B

(b) hranu za opskrbu posade i putnika na međunarodnim prijevoznim sredstvima;

(c) hranu za životinje i hranu naručenu na daljinu (primjerice, poštom, telefonski ili putem interneta) i isporučenu potrošaču;

(d) hranu za životinje namijenjenu za kućne ljubimce ili konje i hranu koju nose putnici i posade međunarodnih prijevoznih sredstava;

(e) posebne uvjete ili izuzeća u vezi s određenim područjima iz članka 3. Uredbe (EEZ) br. 2913/92, uz uzimanje u obzir prirodnih ograničenja specifičnih za ta područja;

(f) potrebe osiguranja dosljednosti odluka koje nadležna tijela donose u vezi s hranom za životinje i hranom iz trećih zemalja u okviru članka 19.;

(g) pošiljke porijeklom iz Zajednice koje se vraćaju iz neke treće zemlje;

(h) dokumente koji moraju pratiti pošiljke poslije uzimanja uzoraka.

POGLAVLJE VI.:

FINANCIRANJE SLUŽBENIH KONTROLA

Članak 26.

Opće načelo

Države članice osiguravaju dostatna financijska sredstva za osoblje i ostala sredstva potrebna za službene kontrole, na bilo koji način koji one smatraju primjerenim, uključujući i putem općeg oporezivanja ili uvođenjem pristojbi ili naknada.

Članak 27.

Pristojbe ili naknade

1. Države članice mogu naplaćivati pristojbe ili naknade za pokriće troškova službenih kontrola.

2. Međutim, za radnje iz Priloga IV. odjeljka A i Priloga V. odjeljka A, države članice osiguravaju naplaćivanje pristojbi.

3. Ne dovodeći u pitanje stavke 4. do 6., pristojbe ubrane u vezi sa specifičnim radnjama iz Priloga IV. odjeljka A i Priloga V. odjeljka A ne smiju biti ispod najnižih iznosa navedenih u Prilogu IV. odjeljku B i Prilogu V. odjeljku B. Međutim, u prijelaznom razdoblju do 1. siječnja 2008. za radnje iz Priloga IV. odjeljka A, države članice mogu nastaviti koristiti iznose koje trenutačno primjenjuju u skladu s Direktivom 85/73/EEZ.

▼M7

Komisija ažurira iznose iz Priloga IV. odjeljka B i Priloga V. odjeljka B najmanje svake dvije godine, posebno kako bi uzela u obzir inflaciju. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.

▼B

4. Pristojbe koje se ubiru za potrebe službenih kontrola u skladu sa stavkom 1. ili 2.:

(a) ne smiju biti više od iznosa troškova koje snose odgovorna nadležna tijela u odnosu na proizvode iz Priloga VI.;

i

(b) mogu biti utvrđene paušalno na osnovi troškova koje su nadležna tijela snosila u određenom vremenskom razdoblju ili, prema potrebi, na iznose koji su predviđeni u Prilogu IV. odjeljku B ili u Prilogu V. odjeljku B.

5. Prilikom određivanja pristojbi, države članice uzimaju u obzir:

(a) vrstu subjekta u pitanju i relevantne faktore rizika;

(b) interese subjekta s niskom proizvodnjom;

(c) tradicionalne metode koje se koriste u proizvodnji, preradi i distribuciji;

(d) potrebe subjekata koji su smješteni u područjima koja su u posebno teškom zemljopisnom položaju.

6. Kad se, s obzirom na sustave vlastite provjere i praćenja koje primjenjuju subjekti u poslovanju s hranom ili hranom za životinje, kao i s obzirom na razinu poštivanja propisa koja je utvrđena tijekom službenih kontrola, za određenu vrstu hrane ili hrane za životinje aktivnosti službene kontrole se provode uz smanjenu učestalost ili uzimajući u obzir kriterije iz stavka 5. točaka (b) do (d), države članice mogu utvrditi pristojbu službene kontrole ispod najnižih stopa navedenih u stavku 4. točki (b), pod uvjetom da odnosne države članice dostavljaju Komisiji izvješće u kojem navode:

(a) vrstu odnosne hrane, hrane za životinje ili djelatnosti;

(b) obavljene kontrole u odnosnom subjektu u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje;

i

(c) metodu izračunavanja snižene pristojbe.

7. Kad nadležno tijelo istodobno provodi različite službene kontrole u jednom subjektu, navedene se kontrole smatraju jednom radnjom i zaračunava se jednokratna pristojba.

8. Pristojbe u vezi s kontrolom uvoza plaća subjekt u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje ili njegov zastupnik nadležnom tijelu koje je zaduženo za kontrolu uvoza.

9. Pristojbe se ne naknađuju izravno ili neizravno, osim ako su neopravdano ubrane.

▼B

10. Ne dovodeći u pitanje izdatke koji proizlaze iz troškova navedenih u članku 28., države članice neće ubirati druge pristojbe za provedbu ove Uredbe osim onih navedenih u ovom članku.

11. Subjekti u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje ili ostali relevantni subjekti ili njihovi zastupnici dobivaju potvrdu o uplaćenim pristojbama.

12. Države članice objavljuju metodu izračunavanja pristojbi i o tome obavještavaju Komisiju. Komisija ispituje udovoljavaju li pristojbe zahtjevima ove Uredbe.

Članak 28.

Troškovi koji proizlaze iz dodatnih službenih kontrola

Kada otkrivanje nepoštivanja uzrokuje provođenje službenih kontrola koje nadilaze redovne kontrolne aktivnosti nadležnog tijela, nadležno tijelo za dodatne troškove nastale zbog dodatnih službenih kontrola tereti subjekte u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje odgovorne za nepoštivanje, ili može teretiti subjekt u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje koji je vlasnik ili koji posjeduje robu u vrijeme provođenja dodatnih službenih kontrola. Redovne kontrolne aktivnosti su rutinske kontrolne aktivnosti koje se zahtijevaju prema pravu Zajednice ili nacionalnim propisima, a posebno one opisane u programu iz članka 41. Aktivnosti koje nadilaze redovne kontrolne aktivnosti su primjerice uzimanje i analiza uzoraka kao i ostale kontrole koje su potrebne da bi se provjerio opseg problema, provjerilo jesu li poduzete mjere za ispravak ili da bi se ustanovilo ili potkrijepilo nepoštivanje propisa.

Članak 29.

Razina troškova

Pri određivanju razine troškova iz članka 28., uzimaju se u obzir načela iz članka 27.

POGLAVLJE VII.:

OSTALE ODREDBE

Članak 30.

Službeno certificiranje

1. ►**M7** Ne dovodeći u pitanje zahtjeve u vezi sa službenim certificiranjem donesene radi zaštite zdravlja ili dobrobiti životinja, Komisija može utvrditi zahtjeve u vezi sa sljedećim: ◄

(a) okolnostima u kojima se zahtijeva službeno certificiranje;

(b) predlošcima certifikata;

(c) stručnošću osoblja koje izdaje certifikate;

(d) načelima koja se moraju poštivati kako bi se osiguralo pouzdano certificiranje, uključujući elektronsko izdavanje certifikata;

(e) postupcima koji se poduzimaju u slučaju povlačenja certifikata i izdavanja zamjenskih certifikata;

▼B

(f) pošiljaka koje su podijeljene u više manjih isporuka ili su pomiješane s drugim pošiljkama;

(g) dokumentima koji moraju pratiti robu nakon obavljenih službenih kontrola.

▼M7

Mjere iz točke (a), namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.

Mjere iz točaka (b) do (g) usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 62. stavka 3.

▼B

2. Kad se zahtijeva službeni certifikat, mora se osigurati da:

(a) postoji povezanost između certifikata i pošiljke;

(b) su podaci u certifikatu točni i vjerodostojni.

3. Jedinstveni model certifikata, prema potrebi, objedinjuje zahtjeve u vezi sa službenim certificiranjem hrane i hrane za životinje i drugih zahtjeva za službenim certificiranjem.

Članak 31.

Upis /odobravanje objekata u poslovanju s hranom i hranom za životinje

1. (a) Nadležne vlati utvrđuju postupke kojih se moraju pridržavati subjekti u poslovanju s hranom i hranom za životinje kad podnose molbe za upis svojih poslovnih jedinica u skladu s Uredbom (EZ) br. 852/2004, Direktivom 95/69/EZ ili s budućim uredbama o higijeni hrane za životinje;

(b) One sastavljaju i stalno ažuriraju popis subjekata u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, koji su upisani. Ako već postoji takav popis za druge potrebe, on se može koristiti i za potrebe ove Uredbe.

2. (a) Nadležna tijela utvrđuju postupke kojih se pridržavaju subjekti u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje kad podnose molbe za upis svojih objekata u skladu s Uredbom (EZ) br. 852/2004, Uredbom (EZ) br. 854/2004, Direktivom 95/69/EZ ili s budućim uredbama o higijeni hrane za životinje;

(b) Nakon što je zaprimljena zahtjev za izdavanje odobrenja od subjekta u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, nadležno tijelo neposredno obavlja pregled njegova objekta;

(c) Ona odnosnom subjektu izdaje odobrenje samo ako je subjekt u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, dokazao da udovoljava relevantnim zahtjevima propisa o hrani ili hrani za životinje;

▼B

(d) Nadležno tijelo može izdati uvjetno odobrenje ako postoje naznake da objekt udovoljava svim zahtjevima glede infrastrukture i opreme. Ona izdaje puno odobrenje samo ako na temelju nove službene kontrole objekta, koja je provedena u roku od tri mjeseca od izdavanja uvjetnog odobrenja, pokaže da objekt udovoljava i ostalim relevantnim zahtjevima propisa o hrani i hrani za životinje. Ako je postignut jasan napredak, ali objekt još uvijek ne udovoljava svim relevantnim zahtjevima, nadležno tijelo može produljiti uvjetno odobrenje. Međutim, uvjetno se odobrenje može izdati za najduže šest mjeseci;

(e) Nadležno tijelo nadzire odobravanja objekata u okviru provođenja službenih kontrola. Ako nadležno tijelo utvrdi ozbiljne nedostatke ili u više navrata mora zaustaviti proizvodnju u nekom objektu, a subjekt u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje ne može dati primjerena jamstva u vezi s budućom proizvodnjom, nadležno tijelo započinje postupak povlačenja odobrenja toga objekta. Međutim, nadležno tijelo može suspendirati odobrenje objekta ako subjekt u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje može jamčiti da će riješiti nedostatke u razumnom roku;

(f) Nadležno tijelo ažurira popis odobrenih objekata i stavlja ga na raspolaganje drugim državama članicama i javnosti na način koji se može predvidjeti u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3.

GLAVA III.

REFERENTNI LABORATORIJI

Članak 32.

Referentni laboratoriji Zajednice

1. Referentni laboratoriji Zajednice za hranu i hranu za životinje navedeni u Prilogu VII odgovorni su za:

(a) davanje informacija nacionalnim referentnim laboratorijima s detaljima analitičkih metoda, uključujući i referentne metode;

(b) koordinaciju primjene metoda navedenih u točki (a) od strane nacionalnih referentnih laboratorija, posebno, organizirajući usporedno testiranje i osiguravajući prikladne daljnje aktivnosti poslije takvih usporednih testiranja u skladu s međunarodno prihvaćenim protokolima, ukoliko postoje;

(c) koordinaciju, u okviru svoga područja nadležnosti, praktičnih mjera za provedbu novih analitičkih metoda i za obavješćivanje nacionalnih referentnih laboratorija o napretku na tom području;

(d) vođenje početnih i naprednih tečajeva stručnog osposobljavanja za osoblje nacionalnih referentnih laboratorija i stručnjaka iz zemalja u razvoju;

▼B

(e) pružanje znanstvene i tehničke potpore Komisiji, naročito u slučajevima kad države članice osporavaju rezultate analiza;

(f) suradnju s laboratorijima odgovornim za analiziranje hrane i hrane za životinje u trećim zemljama;

2. Referentni laboratoriji Zajednice za sektor zaštite zdravlja životinja odgovorni su za:

(a) koordinaciju metoda kojima se u državama članicama dijagnosticiraju bolesti;

(b) davanje aktivne pomoći pri dijagnosticiranju izbijanja epidemija u državama članicama dobivanjem patogenih čistih kultura za potvrdnu dijagnozu, te za karakterizaciju i istraživanja epizootologije (životinjskih bolesti);

(c) pružanje pomoći kod početnog ili daljnjeg usavršavanja stručnjaka dijagnostičkih laboratorija radi usklađivanja dijagnostičkih tehnika u cijeloj Zajednici;

(d) suradnju u vezi s metodama dijagnosticiranja bolesti životinja koje spadaju u njihovu nadležnost, sa stručnim laboratorijima u trećim zemljama gdje vladaju te bolesti;

(e) provođenje početnih i naprednih tečajeva za izobrazbu osoblja nacionalnih referentnih laboratorija i stručnjaka iz zemalja u razvoju.

3. Članak 12. stavci 2. i 3. primjenjuju se na referentne laboratorije Zajednice.

4. Referentni laboratoriji Zajednice ispunjavaju sljedeće uvjete. Oni moraju:

(a) raspolagati prikladno osposobljenim osobljem odgovarajuće stručnosti u dijagnostičkim i analitičkim tehnikama koje se primjenjuju u njihovu području nadležnosti;

(b) raspolagati opremom i proizvodima za obavljanje zadaća koje su im dodijeljene;

(c) imati odgovarajuću upravnu strukturu;

(d) pobrinuti se da njihovo osoblje poštuje povjerljivu prirodu određenih predmeta, rezultata ili informacija;

(e) raspolagati dostatnim poznavanjem međunarodnih normi i prakse;

(f) imati na raspolaganju, ako je potrebno, ažurirani popis raspoloživih referentnih supstanci i reagensa, kao i ažurirani popis proizvođača i dobavljača takvih supstanci i reagensa;

(g) voditi računa o istraživačkim aktivnostima na nacionalnoj razini i na razini Zajednice;

(h) imati stručno osoblje koje će biti na raspolaganju ako se unutar Zajednice pojavi slučaj opasnosti.

▼M7

5. Komisija može uključiti u Prilog VII. druge referentne laboratorije Zajednice relevantne za područja iz članka 1. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4. Prilog VII. Može se ažurirati u skladu s istim postupkom.

6. Komisija može utvrditi dodatne odgovornosti i zadaće referentnih laboratorija Zajednice. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.

▼B

7. Referentnim laboratorijima Zajednice može se odobravati financijski doprinos Zajednice sukladno članku 28. Odluke Vijeća 90/424/EEZ od 26. lipnja 1990. o troškovima u području veterine ([1]).

8. Referentni laboratoriji Zajednice mogu biti podložni kontroli Zajednice, kako bi se provjerilo poštivanje uvjeta ove Uredbe. Ako se tim kontrolama utvrdi da se laboratorij ne pridržava uvjeta ili zadaća za koje je ovlašten, mogu se poduzeti potrebne mjere u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3.

9. Stavci 1. do 7. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje posebne propise, posebno poglavlje VI. Uredbe (EZ) br. 999/2001 i članak 14. Direktive 96/23/EZ.

Članak 33.

Nacionalni referentni laboratoriji

1. Države članice donose mjere za određivanje jednog ili više nacionalnih referentnih laboratorija za svaki referentni laboratorij Zajednice iz članka 32. Država članica može odrediti neki laboratorij u drugoj državi članici ili u članici Europske udruge slobodne trgovine (EFTA), a jedan laboratorij može biti nacionalni referentni laboratorij za više država članica.

2. Ti nacionalni referentni laboratoriji:

(a) surađuju s referentnim laboratorijem Zajednice u svom području nadležnosti;

(b) koordiniraju, za svoje područje nadležnosti, aktivnosti službenih laboratorija odgovornih za analizu uzoraka sukladno članku 11.;

(c) prema potrebi, provode usporedne testove između službenih nacionalnih laboratorija i osiguraju potrebne daljnje aktivnosti poslije takvih testova uspoređivanja;

(d) osiguravaju da se informacije koje daje referentni laboratorij Zajednice dostavljaju nadležnom tijelu i službenim nacionalnim laboratorijima;

([1]) SL L 224, 18.8.1990., str. 19. Odluka kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 806/2003.

▼B

(e) pružaju znanstvenu i tehničku pomoć nadležnom tijelu u primjeni programa koordinirane kontrole usvojenog u skladu s člankom 53.;

(f) odgovorni su za obavljanje ostalih posebnih zadaća predviđenih u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3., ne dovodeći u pitanje ostale dodatne nacionalne zadaće.

3. Članak 12. stavci 2. i 3. primjenjuju se na nacionalne referentne laboratorije.

4. Države članice obavještavaju Komisiju, odgovarajuće referentne laboratorije Zajednice i ostale države članice o nazivu i adresi svih nacionalnih referentnih laboratorija.

5. Države članice koje imaju više od jednog referentnog laboratorija za jedan referentni laboratorij Zajednice, moraju se pobrinuti da ti laboratoriji tijesno surađuju, kako bi se osigurala učinkovita koordinacija među njima, ostalim nacionalnim laboratorijima i referentnim laboratorijem Zajednice.

▼M7

6. Komisija može utvrditi dodatne odgovornosti i zadaće nacionalnih referentnih laboratorija. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.

▼B

7. Stavci 1. do 5. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje posebne propise, posebno glavu VI. Uredbe (EZ) br. 999/2001 i članak 14. Direktive 96/23/EZ.

GLAVA IV.

UPRAVNA POMOĆ I SURADNJA U PODRUČJU HRANE I HRANE ZA ŽIVOTINJE

Članak 34.

Opća načela

1. Kad rezultati službenih kontrola hrane i hrane za životinje zahtijevaju djelovanje u više od jedne države članice, nadležna tijela odnosnih država članica pružaju jedna drugoj upravnu pomoć.

2. Nadležna tijela pružaju upravnu pomoć na traženje ili po službenoj dužnosti kad to zahtijeva tijek istrage. Upravna pomoć može prema potrebi obuhvatiti sudjelovanje u kontrolama na licu mjesta, koje provodi nadležno tijelo druge države članice.

3. Članci 35. do 40. ne dovode u pitanje nacionalne propise koji se primjenjuju na ustupanje dokumentacije koja je predmet ili je povezana sa sudskim postupkom, ili na propise kojih je cilj zaštita poslovnih interesa fizičkih ili pravnih osoba.

▼B

Članak 35.

Tijela za veze

1. Svaka država članica određuje jedno ili više tijela za veze, koja održavaju veze s tijelima za veze drugih država članica. Uloga tijela za veze jest da pomaže i koordinira komunikaciju između nadležnih tijela, a posebno prosljeđivanje i primanje zahtjeva za pomoći.

2. Države članice obavještavaju Zajednicu i druge države članice o svim relevantnim podacima vezanim uz njihova tijela za vezu, kao i o svakoj promjeni tih podataka.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., određivanje tijela za veze ne sprečava neposredne kontakte, razmjenu informacija i suradnju između osoblja nadležnih tijela različitih država članica.

4. Nadležna tijela na koje se primjenjuje Direktiva Vijeća 89/608/EEZ od 21. studenoga 1989. o uzajamnoj pomoći između upravnih tijela država članica i suradnji između njih i Komisije radi osiguranja ispravne primjene zakonodavstva o veterinarskim i zootehničkim stvarima ([1]), održavaju vezu, prema potrebi, s tijelima koja djeluju u okviru ove glave.

Članak 36.

Zahtjev za pružanje pomoći

1. Nakon što je primila obrazloženi zahtjev, nadležno tijelo od koje je zatražena pomoć treba se pobrinuti da nadležno tijelo koja je pomoć zatražila dobije sve potrebne informacije i dokumentaciju koja će joj omogućiti da provjeri poštivanje propisa o hrani i hrani za životinje u okvirima njenog područja nadležnosti. U tu svrhu nadležno tijelo od koje je zatražena pomoć organizira provođenje administrativnih istražnih radnji potrebnih za dobivanje takvih informacija i dokumenata.

2. Informacije i dokumentacija pribavljeni sukladno stavku 1. dostavljaju se bez odlaganja. Dokumenti se mogu proslijediti u njihovom originalnom obliku ili se mogu pribaviti prijepisi.

3. Prema dogovoru između tijela koje je zatražilo pomoć i tijela od koje je pomoć zatražena, osoblje imenovanog tijela koje je pomoć zatražilo može prisustvovati provođenju administrativnih istražnih radnji.

Takve istražne radnje uvijek provodi osoblje tijela od koje je zatražena pomoć.

Osoblje tijela koje je zatražilo pomoć, ne može se na svoju vlastitu inicijativu koristiti ovlastima koje su povjerene službenicima tijela od kojeg je pomoć zatražena. Međutim, oni imaju pristup istim poslovnim prostorima i dokumentaciji kao i potonji, njihovim posredovanjem, i to jedino u svrhu administrativnih istražnih radnji koje se provode.

4. Osoblje tijela koje je zatražilo pomoć i koje je nazočno u drugoj državi članici u skladu sa stavkom 3., u bilo koje vrijeme mora biti u mogućnosti pokazati pismeno ovlaštenje kojim dokazuje svoj identitet i službenu funkciju.

([1]) SL L 351, 2.12.1989., str. 34.

▼B

Članak 37.

Pomoć bez zahtjeva

1. Kad nadležno tijelo sazna za neko nepoštivanje i ako to nepoštivanje ima posljedice za neku drugu ili više država članica, ona bez odlaganja prosljeđuju takvu informaciju drugoj državi članici ili državama članicama bez da se to od nje prethodno zatraži.

2. Države članice koje prime takvu informaciju istražuju to pitanje i informiraju državu članicu koja im je dostavila informaciju, o rezultatima te istrage i, prema potrebi, je obavještavaju o poduzetim mjerama.

Članak 38.

Pomoć u slučaju nepoštivanja

1. Ako prilikom obavljanja službene kontrole u mjestu odredišta robe, ili za vrijeme njezina prijevoza, nadležno tijelo države članice odredišta ustanovi da roba ne udovoljava propisima o hrani i hrani za životinje do te mjere da predstavlja opasnost po zdravlje ljudi i životinja, ili da predstavlja ozbiljno nepoštivanje propisa o hrani i hrani za životinje, ona bez odlaganja kontaktira nadležno tijelo države članice odašiljanja.

2. Nadležno tijelo države članice otpreme istražuje predmet, poduzima sve potrebne mjere i obavještava nadležno tijelo države članice odredišta o prirodi istrage i provedenim službenim kontrolama, o donesenim odlukama i razlozima zbog kojih su donesene.

3. Ako nadležno tijelo države članice odredišta ima razloga vjerovati da te mjere nisu dostatne, nadležna tijela dviju država članica zajednički pronalaze načine i sredstva rješavanja nastale situacije, te prema potrebi, obavljaju neposrednu inspekciju u skladu s člankom 36. stavcima 3. i 4. One obavještavaju Komisiju u slučaju nemogućnosti postizanja dogovora o odgovarajućim mjerama.

Članak 39.

Odnosi s trećim zemljama

1. Ako nadležno tijelo primi obavijest od treće zemlje kojom se ukazuje na nepoštivanje i/ili rizik za zdravlje ljudi ili životinja, to tijelo prosljeđuje tu obavijest nadležnim tijelima drugih država članica, ako bude smatrala da bi one za nju mogle biti zainteresirane, ili ako to one zatraže. Ona također prenosi takvu obavijest i Komisiji ukoliko je ona od značaja na razini Zajednice.

2. Ako se treća zemlja pravno obvezala pružati pomoć potrebnu za prikupljanje dokaza o nepravilnosti transakcija koje su, ili koje su navodno, u suprotnosti s relevantnim propisima o hrani i hrani za životinje, informacije dobivene sukladno ovoj Uredbi mogu se dostaviti toj trećoj zemlji, uz odobrenje nadležnih tijela koja su dala informaciju, u skladu sa zakonom koji se primjenjuje na prenošenje osobnih podataka trećim zemljama.

▼B

Članak 40.

Koordinirana pomoć i daljnje radnje Komisije

1. Komisija bez odgode koordinira mjere koje države članice poduzimaju kad na temelju informacija dobivenih od država članica ili iz drugih izvora sazna za aktivnosti koje su, ili koje su navodno, u suprotnosti s propisima o hrani ili hrani za životinje, a koje su od posebnog interesa na razini Zajednice, pogotovo ako:

(a) takve aktivnosti mogu, ili bi mogle, imati odjeka u nekoliko država članica;

(b) se čini da su slične aktivnosti poduzete u nekoliko država članica;

ili

(c) se države članice ne mogu dogovoriti o prikladnom djelovanju kako bi se riješilo nepoštivanje.

2. Kad se službenim kontrolama na mjestu odredišta opetovano utvrde nepoštivanja propisa ili neke druge rizike za zdravlje ljudi, biljaka ili životinja od hrane i hrane za životinje, bilo izravno ili putem okoliša, nadležno tijelo države članice odredišta bez odlaganja obavještava Komisiju i nadležna tijela drugih država članica.

3. Komisija može:

(a) u suradnji s odnosnom državom članicom, poslati inspekciju da obavi službenu kontrolu na licu mjesta;

(b) zatražiti da nadležno tijelo države članice otpreme pooštri relevantne službene kontrole i izvijesti o poduzetim radnjama i mjerama.

4. Kad su mjere iz stavka 2. i 3. poduzete kako bi se reguliralo ponovljeno nepoštivanje od strane subjekta u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje, nadležno tijelo za sve troškove koji proizlaze iz tih mjera tereti odnosni subjekt.

GLAVA V.

PROGRAMI KONTROLE

Članak 41.

Višegodišnji nacionalni programi kontrole

Kako bi osigurali učinkovitu primjenu članka 17. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 178/2002 o propisima o zdravlju i dobrobiti životinja, i članka 45. ove Uredbe, svaka država članica priprema jedinstveni višegodišnji nacionalni program kontrole.

▼B

Članak 42.

Načela pripreme višegodišnjeg nacionalnog programa kontrole

1. Države članice:

(a) prvi put primjenjuju program iz članka 41. najkasnije do 1. siječnja 2007.;

i

(b) redovito ažuriraju navedeni program s obzirom na razvoj događaja;

i

(c) na zahtjev, dostavljaju Komisiji najnoviju verziju programa.

2. Svaki višegodišnji nacionalni program kontrole sadržava opće podatke o strukturi i organizaciji sustava kontrole hrane i hrane za životinje, kao i zdravlja i dobrobiti životinja u dotičnoj državi članici, a posebno o:

(a) strateškim ciljevima programa kontrole kao i o provođenju tih ciljeva u prioritetima kontrole i dodjeljivanja sredstava;

(b) kategorizaciji rizika odnosnih djelatnosti;

(c) imenovanju nadležnih tijela i njihovim zadaćama na središnjoj, regionalnoj i lokalnoj razini, i o sredstvima na raspolaganju tih tijela;

(d) općoj organizaciji i upravljanju službenim kontrolama na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini, uključujući i službene kontrole u pojedinim objektima;

(e) sustavima kontrole koji se primjenjuju u različitim sektorima i koordinaciji između različitih službi nadležnih tijela odgovornih za službene kontrole u tim sektorima;

(f) prema potrebi, delegaciji zadaća na kontrolna tijela;

(g) metodama kojima se osigurava poštivanje operativnih kriterija prema članku 4. stavku 2.;

(h) stručnoj izobrazbi osoblja koje obavlja službene kontrole navedene u članku 6.;

(i) dokumentiranom postupku iz članaka 8. i 9.;

(j) organizaciji i provođenju planova hitnih mjera za slučajeve bolesti životinja ili bolesti koje se prenose hranom, slučajeve zagađenja hrane i hrane za životinje, kao i ostale rizike za ljudsko zdravlje;

(k) organizaciji suradnje i pružanja uzajamne pomoći.

3. Višegodišnji nacionalni programi kontrole mogu se prilagođavati za vrijeme njihove primjene. Izmjene mogu se provoditi s obzirom na ili uzimanjem u obzir čimbenika, uključujući:

(a) nove zakonske propise;

(b) pojavu novih bolesti ili ostalih opasnosti po zdravlje;

(c) značajnije promjene u strukturi, upravljanju ili poslovanju nadležnih nacionalnih tijela;

▼B

(d) rezultate službenih kontrola država članica;

(e) rezultate kontrola Zajednice koje se provode u skladu s člankom 45.;

(f) bilo kakve izmjene smjernica navedenih u članku 43.;

(g) znanstvena dostignuća;

(h) rezultate revizije koje provodi neka treća zemlja u pojedinoj državi članici.

Članak 43.

Smjernice za višegodišnje nacionalne programe kontrole

1. Višegodišnji nacionalni programi kontrole iz članka 41. uzimaju u obzir smjernice koje je Komisija izradila u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 2. Te smjernice posebno:

(a) promiču dosljedan, sveobuhvatan i integrirani pristup službenim kontrolama hrane i hrane za životinje, zakonu o zdravlju i dobrobiti životinja i obuhvaćaju sve sektore i sve faze lanca hrane i hrane za životinje, uključujući uvoz i unošenje;

(b) identificiraju prioritete prema opasnosti i kriterije za kategorizaciju rizika dotičnih djelatnosti i najučinkovitije postupke kontrole;

(c) identificiraju ostale prioritete i najučinkovitije postupke kontrole;

(d) identificiraju sve faze proizvodnje, prerade i distribucije hrane i hrane za životinje, uključujući i uporabu hrane za životinje, što pruža najpouzdanije i indikativne informacije o poštivanju propisa o hrani i hrani za životinje;

(e) potiču prihvaćanje najbolje prakse na svim razinama sustava kontrole;

(f) potiču razvoj učinkovitih kontrola sustava ulaženja u trag;

(g) osiguravaju savjetovanje o razvoju sustava bilježenja izvršavanja i rezultata kontrolnih mjera;

(h) odražavaju norme i standarde međunarodnih tijela i preporuke u vezi s organizacijom i radom javnih službi;

(i) utvrđuju kriterije za provođenje revizije iz članka 4. stavka 6.;

(j) utvrđuju strukturu godišnjih izvješća iz članka 44. i informacije koje se u njima navode;

(k) naznačuju glavne pokazatelje uspješnosti koji se primjenjuju pri procjeni višegodišnjih nacionalnih programa kontrole.

▼B

2. Prema potrebi, smjernice se prilagođavaju s obzirom na analize godišnjih izvješća koja države članice dostavljaju u skladu s člankom 44. ili kontrolama Zajednice koje se provode u skladu s člankom 45.

Članak 44.

Godišnja izvješća

1. Godinu dana nakon početka primjene višegodišnjih nacionalnih programa kontrole i potom svake godine, države članice dostavljaju Komisiji izvješće u kojem se navode:

(a) sve izmjene višegodišnjih nacionalnih programa kontrole kako bi se uzelo u obzir čimbenike iz članka 42. stavka 3.;

(b) rezultati kontrola i revizije provedeni prethodne godine prema odredbama višegodišnjeg nacionalnog programa kontrole;

(c) vrsta i broj utvrđenih slučajeva nepoštivanja;

(d) mjere kojima se osigurava učinkovita provedba višegodišnjih nacionalnih programa kontrole, uključujući i prinudne mjere i njezini rezultati.

2. Kako bi se promicao dosljedan prikaz tih izvješća, a posebno rezultata službenih kontrola, podaci navedeni u stavku 1. trebaju voditi računa o smjernicama koje je izradila Komisija u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 2.

3. Države članice dovršavaju svoja izvješća i dostavljaju ih Komisiji u roku od šest mjeseci po dovršetku godine na koju se izvješća odnose.

4. Na temelju izvješća iz stavka 1., rezultata kontrola Zajednice koje su provedene u skladu s člankom 45. i svih relevantnih informacija, Komisija sastavlja godišnje izvješće o sveukupnom funkcioniranju službenih kontrola u državama članicama. To izvješće može prema potrebi obuhvatiti i preporuke o:

(a) mogućem poboljšanju službenih kontrola i sustava revizija, uključujući područje njihove primjene, upravljanja i provedbe;

(b) posebnim kontrolnim mjerama u vezi sa sektorom ili aktivnostima, bez obzira jesu li ili nisu obuhvaćene višegodišnjim nacionalnih programima kontrole;

(c) koordiniranim planovima kojima je cilj rješavanje pitanja od posebnoga interesa.

5. Višegodišnji nacionalni programi kontrole i smjernice koje se na njih odnose, prilagođavaju se prema potrebi na temelju zaključaka i preporuka koje sadrži izvješće Komisije.

▼B

6. Komisija predočava svoje izvješće Europskome parlamentu i Vijeću te će ga učiniti dostupnim javnosti.

GLAVA VI.

DJELOVANJE ZAJEDNICE

POGLAVLJE I.:

KONTROLE ZAJEDNICE

Članak 45.

Kontrole Zajednice u državama članicama

1. Stručnjaci Zajednice provode opće i posebne revizije u državama članicama. Komisija može imenovati stručnjake iz država članica da pomažu njezinim stručnjacima. Opće i posebne revizije se organiziraju u suradnji s nadležnim tijelima država članica. Revizije se redovito provode. Njihova glavna svrha jest provjeriti da se u državama članicama, općenito, provode službene kontrole u skladu s višegodišnjim nacionalnim programima kontrole iz članka 41. i da se poštuje pravo Zajednice. U tu svrhu i da bi se omogućila učinkovitost i djelotvornost revizija, Komisija može prije provođenja revizija zatražiti od država članica da joj što hitnije dostave ažurirane verzije nacionalnih programa kontrole.

2. Posebna revizija i inspekcije u jednom ili više specifičnih područja mogu nadopuniti opću reviziju. Te posebne revizije i inspekcije, prvenstveno, služe za:

(a) provjeru provedbe višegodišnjih nacionalnih programa kontrole, propisa o hrani i hrani za životinje, kao i propisa o zdravlju i dobrobiti životinja, a mogu uključivati, prema potrebi, i neposredne inspekcije nadležnih službi i poslovnih prostora povezanih sa sektorom kojega se provjerava;

(b) provjeravanje funkcioniranja i organizacije nadležnih tijela;

(c) ispitivanje većih problema ili problema koji se ponavljaju u državama članicama;

(d) ispitivanje hitnih slučajeva, problema koji se mogu pojaviti ili novog razvoja događaja u državama članicama.

3. Komisija sastavlja izvješće o rezultatima svake kontrole koju obavi. Njezino izvješće, prema potrebi, sadržava preporuke državama članicama o boljem poštivanju propisa o hrani i hrani za životinje i pravila o zdravlju i dobrobiti životinja. Komisija javno objavljuje svoja izvješća. U slučaju izvješća o kontroli obavljenoj u nekoj državi članici, Komisija dostavlja dotičnom nadležnom tijelu nacrt izvješća da se o njemu očituje i uzima u obzir njegove primjedbe kod pripreme konačnog izvješća, te objavljuje primjedbe nadležnog tijela zajedno sa svojim konačnim izvješćem.

▼B

4. Komisija izrađuje godišnji program kontrole i unaprijed ga dostavlja državama članicama, te izvješćuje o rezultatima toga programa. Komisija može izmijeniti program uzimajući u obzir razvoj događaja na području sigurnosti hrane i hrane za životinje, zdravlja i dobrobiti životinja, te zaštite bilja.

5. Države članice:

(a) poduzimaju odgovarajuće daljnje mjere s obzirom na preporuke koje proizlaze iz kontrola Komisije;

(b) daju svu potrebnu pomoć i pripremaju svu dokumentaciju, te daju i drugu stručnu podršku koju stručnjaci Komisije zatraže, kako bi mogli učinkovito i djelotvorno obavljati kontrole;

(c) osiguravaju da stručnjaci Komisije imaju pristup svim poslovnim prostorima ili dijelovima poslovnog prostora, te podacima, uključujući i računalne sustave, koji su relevantni za obavljanje njihovih zadaća.

6. Detaljni propisi u vezi s kontrolama Komisije u državama članicama mogu se predvidjeti ili mijenjati u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3.

Članak 46.

Kontrole Komisije u trećim zemljama

1. Stručnjaci Komisije mogu obavljati službene kontrole u trećim zemljama kako bi provjerili, na temelju podataka iz članka 47. stavka 1., usklađenost ili istovjetnost propisa i sustava treće zemlje s propisima Zajednice o hrani i hrani za životinje, te propisima Zajednice o zdravlju životinja. Komisija može imenovati stručnjake iz država članica da pomažu njezinim stručnjacima. Te službene kontrole posebno vode računa o:

(a) pravnim propisima treće zemlje;

(b) organizaciji nadležnih tijela treće zemlje, njihovim ovlastima i samostalnosti, nadzoru kojem su podložne i ovlaštenjima koja imaju za učinkovitu provedbu pravnih propisa koji se primjenjuju;

(c) izobrazbi osoblja koje obavlja službene kontrole;

(d) sredstvima, uključujući i dijagnostičku opremu, koju nadležna tijela imaju na raspolaganju;

(e) postojanju i provođenju postupaka dokumentirane kontrole i kontrolnih sustava koji se temelje na prioritetima;

(f) prema potrebi, o stanju u vezi sa zdravljem životinja, uključujući i zoonoze, i bilja, kao i postupaka za obavješćivanje Komisije i relevantnih međunarodnih tijela u slučaju izbijanja bolesti životinja i bilja;

(g) opsegu i provedbi službenih kontrola u vezi s uvozom životinja i bilja, te njihovih proizvoda;

(h) jamstvima koje treća zemlja može dati u vezi s usklađenosti ili istovjetnosti svojih propisa s propisima Zajednice.

▼B

2. Kako bi omogućila učinkovitost i djelotvornost kontrola u trećoj zemlji, Komisija može prije provođenja takvih kontrola zatražiti da dotična treća zemlja dostavi podatke iz članka 47. stavka 1. i, prema potrebi, zapisnik o provedbi takvih kontrola.

3. Učestalost kontrola Komisije u trećim zemljama utvrđuje se na temelju:

(a) procjene rizika proizvoda koji se izvoze u Zajednicu;

(b) pravnih propisa Zajednice;

(c) veličine i vrste uvoza iz dotične zemlje;

(d) rezultata kontrola koje su službe i druga inspekcijska tijela Komisije već obavila;

(e) rezultata kontrola uvoza i bilo koje druge kontrole koje su provela nadležna tijela države članice;

(f) informacija dobivenih od Europske agencije za sigurnost hrane ili sličnih tijela;

(g) informacija dobivenih od međunarodno priznatih tijela kao što su Svjetska zdravstvena organizacija (WHO), Komisija „Codex Alimentarius" i Svjetska organizacija za zaštitu zdravlja životinja (OIE), ili iz drugih izvora;

(h) dokaza o pojavi bolesti ili drugih okolnosti koje mogu rezultirati time da žive životinje, žive biljke ili hrana ili hrana za životinje uvezeni iz treće zemlje predstavljaju opasnost po zdravlje;

(i) potreba da se istraži ili reagira na izvanredna hitna stanja u pojedinim trećim zemljama.

▼M7

Komisija usvaja kriterije za utvrđivanje rizika s ciljem provođenja ocjene rizika iz točke (a). Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.

▼B

4. Postupak i detaljni propisi za kontrolu u trećim zemljama mogu se predvidjeti, ili izmijeniti, u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3.

Oni pogotovo obuhvaćaju postupak provedbe i detaljne propise o:

(a) kontrolama u trećim zemljama u okviru bilateralnih sporazuma;

(b) kontrolama u ostalim trećim zemljama.

Prema istom postupku, troškovi za gore navedene kontrole mogu se utvrditi na osnovi reciprociteta.

5. Ako se prilikom kontrole Zajednice utvrdi ozbiljan rizika za zdravlje ljudi ili životinja, Komisija odmah poduzima potrebne hitne mjere u skladu s člankom 53. Uredbe (EZ) br. 178/2002 ili mjere zaštite predviđene u drugim relevantnim pravnim aktima Zajednice.

▼B

6. Komisija izvješćuje o rezultatima svake provedene kontrole Zajednice. Njeno izvješće prema potrebi sadržava i preporuke. Svoja izvješća Komisija javno objavljuje.

7. Komisija unaprijed obavještava države članice o svome programu kontrola u trećim zemljama i potom ih izvještava o rezultatima. Ona može izmijeniti program uzimajući u obzir razvoj događaja na području hrane za životinje i ispravnosti hrane, zdravlja životinja i biljaka.

POGLAVLJE II.:

UVJETI UVOZA

Članak 47.

Opći uvjeti uvoza

1. Komisija je ovlaštena zatražiti od trećih zemalja koje namjeravaju izvoziti robu u Zajednicu da dostave sljedeće točne i najnovije podatke o općoj organizaciji i upravljanju sustava sanitarne kontrole:

(a) o sanitarnim ili fitosanitarnim propisima prihvaćenim ili predloženim unutar njezina područja;

(b) o postupcima kontrole i inspekcije, proizvodnje i postupku stavljanja u karantenu, toleranciji pesticida i postupku odobravanja dodatnih sastojaka prehrambenim proizvodima koji se primjenjuju na njezinom području;

(c) o postupku procjene opasnosti, čimbenicima koji se uzimaju u obzir, kao i utvrđivanju odgovarajućih razina sanitarne i fitosanitarne zaštite;

(d) prema potrebi, o daljnjim mjerama poduzetim prema preporukama u vezi s kontrolama iz članka 46.

2. Podaci navedeni u stavku 1. moraju biti primjereni vrsti roba i mogu uzimati u obzir specifičan položaj i strukturu treće zemlje i vrstu proizvoda koji se izvozi u Zajednicu. Oni moraju obuhvaćati barem robu koja je namijenjena za izvoz u Zajednicu.

3. Podaci navedeni u stavcima 1. i 2. mogu također biti u vezi s:

(a) rezultatima nacionalnih kontrola provedenih na robi koja je namijenjena izvozu u Zajednicu;

(b) značajnim promjenama strukture i funkcioniranja relevantnih kontrolnih sustava, posebno onih kojima se zadovoljavaju uvjeti ili preporuke Zajednice.

4. Kad treća zemlja ne dostavi takve podatke ili kad su takvi podaci nedostatni, mogu se nakon savjetovanja s dotičnom trećom zemljom utvrditi posebni uvjeti uvoza u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3. i to od slučaja do slučaja i na strogo privremenoj osnovi.

▼B

5. U skladu s postupkom iz članka 62. stavka 2. navode se smjernice kojima se utvrđuje kako se podaci navedeni u stavcima 1., 2. i 3. sastavljaju i predočuju Komisiji, kao i prijelazne mjere kojima se trećoj zemlji odobrava rok za pripremu tih podataka.

Članak 48.

Posebni uvjeti uvoza

▼M7

1. Komisija prema potrebi utvrđuje uvjete i detaljne postupke koje treba poštovati prilikom uvoza robe iz trećih zemalja ili njihovih regija ako oni nisu predviđeni zakonodavstvom Zajednice, a posebno Uredbom (EZ) br. 854/2004. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.

▼B

2. Uvjeti i detaljan postupak iz stavka 1. mogu obuhvatiti:

(a) sastavljanje popisa trećih zemalja iz kojih se smiju uvoziti pojedini proizvodi na jedno od područja navedenih u Prilogu I.;

(b) razradu modela certifikata koji prate pošiljke;

(c) posebne uvjete uvoza, ovisno o vrsti proizvoda ili životinje i moguće rizike u vezi s njima.

3. Treće zemlje se nalaze na popisu iz stavka 2. točke (a) samo ako njihova nadležna tijela dostave odgovarajuća jamstva u vezi s usklađenosti ili istovjetnosti njihovih propisa s propisima Zajednice o hrani i hrani za životinje kao i zdravlju životinja.

4. Kad se sastavljaju ili ažuriraju popisi mora se posebno voditi računa o sljedećim kriterijima:

(a) pravnim propisima treće zemlje u dotičnom sektoru;

(b) strukturi i organizaciji nadležnih tijela treće zemlje i njezinim kontrolnim službama, kao i ovlastima koje posjeduju, te jamstvima koja mogu dati u vezi s primjenom propisa u pitanju;

(c) postojanju zadovoljavajućih službenih kontrola;

(d) redovitosti i brzini podataka koje treća zemlja dostavlja o postojanju rizika u hrani i hrani za životinje, kao i živim životinjama;

(e) jamstvima koja je dala treća zemlja da:

i. da uvjeti primijenjeni na objekte iz kojih se hrana i hrana za životinje može izvoziti u Zajednicu udovoljavaju propisima, ili su istovjetni uvjetima propisa Zajednice o hrani i hrani za životinje;

ii. je sastavljen popis takvih objekata i da ga se ažurira;

iii. se popis objekata i njegove ažurirane verzije bez odlaganja dostavljaju Komisiji;

▼B

iv. se objekti podvrgavaju redovitim i učinkovitim kontrolama od strane nadležnih tijela treće zemlje.

5. Pri usvajanju posebnih uvjeta uvoza iz stavka 2. točke (c) mora se voditi računa o podacima koje su dotične treće zemlje dostavile i, prema potrebi, rezultatima kontrola Zajednice provedenih u tim trećim zemljama. Posebni uvjeti uvoza mogu se utvrditi za svaki pojedini proizvod ili skupinu proizvoda. Oni se mogu odnositi na pojedinu treću zemlju, na regije treće zemlje ili na skupinu trećih zemalja.

Članak 49.

Istovjetnost

1. Poslije primjene sporazuma o istovjetnosti, ili zadovoljavajuće revizije, može se prema postupku iz članka 62. stavka 2. donijeti odluka kojom se priznaje da mjere koje treće zemlje provode ili njihove regije primjenjuju u pojedinim područjima, daju jamstva istovjetna onima koja se primjenjuju u Zajednici, ukoliko treće zemlje o tome podastru odgovarajuće objektivne dokaze.

2. Odluka iz stavka 1. sadržava i uvjete za uvoz iz trećih zemalja ili njihovih regija.

Ti uvjeti mogu obuhvatiti:

(a) vrstu i sadržaj potvrda koje moraju pratiti proizvode;

(b) posebne zahtjeve koji se primjenjuju na uvoz u Zajednicu;

(c) prema potrebi, postupak za sastavljanje te izmjenu popisa regija ili objekata iz kojih se odobrava uvoz.

3. Odluka iz stavka 1. se bez odlaganja poništava u skladu s istim postupkom, kad se više ne udovoljava uvjetima za priznavanje istovjetnosti koja je utvrđena u vrijeme njezina usvajanja.

Članak 50.

Potpora zemljama u razvoju

1. U skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3. može se usvojiti i podržavati sljedeće mjere, tako dugo dok postoje dokazi da su one učinkovite, kako bi se osiguralo da su zemlje u razvoju sposobne pridržavati se odredaba ove Uredbe:

(a) postupno uvođenje uvjeta iz članaka 47. i 48. za proizvode koji se izvoze u Zajednicu. Napredak u zadovoljavanju tih uvjeta procjenjuje se i uzima u obzir pri odlučivanju postoji li potreba da se predvide vremenski ograničena izuzeća svih ili određenih uvjeta. Kod postupnog uvođenja također se uzima u obzir i napredak u izgradnji institucionalnih kapaciteta iz stavka 2.;

(b) potpora davanjem podataka iz članka 47., ako je potrebno od strane stručnjaka Zajednice;

▼B

(c) promicanje zajedničkih projekata između zemalja u razvoju i država članica;

(d) izrada smjernica kako bi se pomoglo zemljama u razvoju pri organizaciji službenih kontrola proizvoda koji se izvoze u Zajednicu;

(e) odašiljanje stručnjaka Zajednice u zemlje u razvoju kako bi se pomoglo pri organizaciji službenih kontrola;

(f) sudjelovanje kontrolnog osoblja iz zemalja u razvoju na tečajevima stručnog osposobljavanja iz članka 51.

2. U okviru razvojne politike suradnje Zajednice, Komisija daje potporu zemljama u razvoju u vezi sa sigurnošću hrane i hrane za životinje općenito, te sa sukladnošću standarda hrane i hrane za životinje, kako bi se moglo izgraditi institucionalne kapacitete potrebne za udovoljavanje uvjetima iz članaka 5., 12., 47. i 48.

POGLAVLJE III.:

IZOBRAZBA KONTROLNOG OSOBLJA

Članak 51.

Izobrazba kontrolnog osoblja

1. Komisija može organizirati tečajeve stručnog osposobljavanja za osoblje nadležnih tijela država članica koje je odgovorno za službene kontrole predviđene u ovoj Uredbi. Ti tečajevi stručnog osposobljavanja služe unapređenju usklađenog pristupa službenim kontrolama u državama članicama. Oni mogu obuhvatiti posebno izobrazbu o:

(a) pravnim propisima o hrani i hrani za životinje, te propisima o zdravlju i dobrobiti životinja;

(b) metode i tehnike kontrole, kao što su revizije sustava, koje su subjekti izradili kako bi udovoljili odredbama propisa o hrani i hrani za životinje, te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja;

(c) kontrole koje se provode na robi koja se uvozi u Zajednicu;

(d) metode i tehnike proizvodnje, prerade i stavljanja na tržište hrane i hrane za životinje.

2. Tečajevi stručnog osposobljavanja iz stavka 1. mogu biti otvoreni sudionicima iz trećih zemalja, pogotovo iz zemalja u razvoju.

3. U skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3. mogu se utvrditi detaljne odredbe za organizaciju tečajeva stručnog osposobljavanja.

▼B

POGLAVLJE IV.:

OSTALE DJELATNOSTI ZAJEDNICE

Članak 52.

Kontrole trećih zemalja u državama članicama

1. Stručnjaci Komisije mogu na zahtjev i u suradnji s nadležnim tijelima država članica, davati potporu državama članicama dok treće zemlje u njima provode kontrole.

2. U takvim slučajevima, države članice na čijem se području treba provesti kontrola, obavještavaju Komisiju o programu, opsegu, dokumentaciji i ostalim relevantnim aspektima kontrole, kako bi Komisija mogla u njoj učinkovito sudjelovati.

3. Pomoć Komisije posebno je usmjerena na:

(a) objašnjavanje propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja;

(b) pružanje informacija i podataka koji su na raspolaganju na razini Zajednice, a koji bi mogli biti korisni za kontrole koje provodi treća zemlja;

(c) osigurati ujednačenost u odnosu na kontrole koje provode treće zemlje.

Članak 53.

Koordinirani programi kontrole

Komisija može preporučiti koordinirane programe u skladu s postupkom iz članka 62. stavka 3. Ti se programi:

(a) organiziraju godišnje u skladu s planovima;

i

(b) kad se smatra potrebnim, organiziraju na *ad hoc* osnovi, posebno s obzirom na procjenu stupnja rizika u vezi s hranom, hranom za životinje ili životinjama.

GLAVA VII.

PROVEDBENE MJERE

POGLAVLJE I.

NACIONALNE PROVEDBENE MJERE

Članak 54.

Mjere u slučaju nepoštivanja

1. Kad nadležno tijelo ustanovi nepoštivanje, ona poduzima mjere kako bi osigurala da subjekt popravi stanje. Pri odlučivanju koje će mjere poduzeti, nadležno tijelo vodi računa o vrsti nepoštivanja i o dosadašnjem ponašanju subjekta u vezi s nepoštivanjem.

▼B

2. Te mjere obuhvaćaju, prema potrebi, sljedeće mjere:

(a) uvođenje higijenskih mjera ili drugih postupaka koji se smatraju potrebnima kako bi se osigurala ispravnost hrane ili hrane za životinje, ili poštivanje propisa o hrani ili hrani za životinje, ili propisa o zdravlju i dobrobiti životinja;

(b) ograničavanje ili zabranu stavljanja na tržište, uvoza ili izvoza hrane, hrane za životinje ili životinja;

(c) monitoring i, prema potrebi, naredbu da se hrana ili hrana za životinje opozovu, povuku i/ili unište;

(d) odobrenje da se hrana ili hrana za životinje koriste u druge svrhe od onih za koje su bili prvobitno namijenjeni;

(e) obustavu rada ili zatvaranje dotičnoga subjekta ili njegovog dijela na odgovarajuće vremensko razdoblje;

(f) obustavu rada ili povlačenje odobrenja objekta;

(g) mjere iz članka 19. o pošiljkama iz trećih zemalja;

(h) ostale mjere koje nadležno tijelo smatra primjerenima.

3. Nadležno tijelo dostavlja dotičnom subjektu ili njegovom zastupniku:

(a) pismenu obavijest o svojoj odluci u vezi s mjerama koje se poduzimaju u skladu sa stavkom 1. kao i o razlozima svoje odluke;

i

(b) informaciju o pravu na žalbu protiv takvih odluka i o postupku i rokovima koji se primjenjuju.

4. Prema potrebi, nadležno tijelo također obavještava o svojoj odluci i nadležno tijelo države članice odašiljanja.

5. Sve troškove nastale u vezi s provođenjem ovog članka snosi odgovorni subjekt u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje.

Članak 55.

Sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koja se primjenjuju na kršenje propisa o hrani i hrani za životinje, kao i ostalih propisa Zajednice u vezi sa zaštitom zdravlja i dobrobiti životinja, te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se oni provode. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.

▼B

2. Države članice bez odlaganja obavještavaju Komisiju o pravilima koja se primjenjuju pri kršenjima propisa o hrani i hrani za životinje i svim njihovim kasnijim izmjenama.

POGLAVLJE II.:

PROVEDBENE MJERE ZAJEDNICE

Članak 56.

Sigurnosne mjere

1. Mjere prema postupku iz članka 53. Uredbe (EZ) br. 178/2002 poduzimaju se ako:

(a) Komisija ima dokaz o ozbiljnim nedostacima sustava kontrole države članice;

i

(b) ti nedostaci predstavljaju moguću dalekosežnu opasnost za zdravlje ljudi, životinja ili dobrobit životinja, bilo izravno ili putem okoliša.

2. Takve mjere se primjenjuju samo ako su:

(a) kontrole Zajednice pokazale i ako je primljena obavijest o kršenju propisa Zajednice;

i

(b) dotična država članica nije uspjela popraviti stanje prema zahtjevu i u roku koji je postavila Komisija.

GLAVA VIII

PRILAGODBA PRAVNIH PROPISA ZAJEDNICE

Članak 57.

Izmjena Direktive 96/23/EZ

Direktiva 96/23/EZ se ovime mijenja kako slijedi:

1. U članku 14., stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Referentni laboratoriji Zajednice su oni navedeni u odgovarajućem dijelu Priloga VII Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode kako bi se provjerila sukladnost sa zakonima o hrani i hrani za životinje, te pravilima o zdravstvenoj zaštiti i dobrobiti životinja (*).

(*) SL L 165, 30.4.2004., str. 1.”

▼B

2. U članku 30., dio stavka 1. koji počinje „Kad takve dodatne provjere pokažu …” i završava „… ili da je se koristi u druge svrhe koje dopuštaju propisi Zajednice, bez odštete ili naknade štete”, zamjenjuje se sljedećim:

„Kad se provjerama dokaže prisutnost nedopuštenih tvari ili proizvoda ili kad su prekoračene maksimalne vrijednosti, primjenjuju se odredbe članaka 19. do 22. Uredbe (EZ) br. 882/2004”.

3. Prilog V se briše.

Članak 58.

Izmjena Direktive 97/78/EZ

Direktiva 97/78/EZ se ovime mijenja kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Veterinarske kontrole proizvoda iz trećih zemalja koji se unose na jedno od područja navedenih u popisu u Prilogu I, države članice provode u skladu s ovom Direktivom i Uredbom (EZ) br. 882/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode kako bi se provjerila sukladnost sa zakonima o hrani i hrani za životinje, te pravilima o zdravstvenoj zaštiti i dobrobiti životinja (*).

(*) SL L 165, 30.4.2004., str. 1.”

2. U članku 2., stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) ‚proizvodi’ znači proizvodi životinjskog porijekla navedene u direktivama 89/662/EEZ i 90/425/EEZ, u Uredbi (EZ) br. 1774/2002 Europskoga parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2002. o utvrđivanju veterinarsko-zdravstvenih pravila u vezi s nusproizvodima životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni ljudskoj prehrani (*), u Direktivi 2002/99/EZ od 16. prosinca 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za životinje koja uređuju proizvodnju, preradu, distribuciju i unošenje proizvoda životinjskog podrijetla za prehranu ljudi (**) i u Uredbi (EZ) br. 854/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih ljudskoj prehrani (***); to uključuje također i biljne proizvode navedene u članku 19.;

(*) SL L 273, 10.10.2002., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 808/2003 (SL L 117, 13.5.2003., str. 1.).
(**) SL L 18, 23.1.2003., str. 11.
(***) SL L 139, 30.4.2004.”

▼B

3. U članku 7. stavku 3., riječi „inspekcijske pristojbe navedene u Direktivi Vijeća 85/73/EEZ od 29. siječnja 1985. o financiranju sanitarne inspekcije i kontrola obuhvaćene Direktivama 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 90/675/EEZ i 91/496/EEZ (izmijenjene i pročišćene)”, zamjenjuju se sljedećim riječima:

„inspekcijske pristojbe navedene u Uredbi (EZ) br. 882/2004”.

4. U članku 10. stavku 1. točki (b), sljedeći dio rečenice se briše:

„ili, u slučaju objekata koji su dobili odobrenje u skladu s Odlukom Vijeća 95/408/EZ od 22. lipnja 1995. o uvjetima za sastavljanje, u prijelaznom razdoblju, privremenih popisa poslovnih nastana u trećim zemljama iz kojih je državama članicama odobren uvoz određenih proizvoda životinjskog podrijetla, proizvoda ribarstva ili živih školjkaša, iz objekta koji je podvrgnut inspekciji Zajednice ili nacionalnoj inspekciji”.

5. U članku 12. stavak 9. se briše.

6. U članku 15. stavak 5. se briše.

7. U članku 16. dodaje se sljedeći stavak:

„4. Detaljne odredbe za unošenje proizvoda životinjskog porijekla za opskrbu posade i putnika međunarodnih prijevoznih sredstava, i za proizvode životinjskog porijekla koji se naručuju na daljinu (npr. poštom, telefonski ili putem interneta) i koji se dostavljaju potrošaču, utvrđuju se u skladu s člankom 25. Uredbe (EZ) br. 882/2004”.

8. Članak 21. se briše.

9. Članak 23. se briše.

19. U članku 24. stavku 1. drugoj alineji, riječi „u skladu s člankom 17. stavkom 2. točkama (a) i (b)” zamjenjuju se riječima „u skladu s člankom 17.”.

Članak 59.

Izmjena Direktive 2000/29/EZ

U Direktivi 2000/29/EZ dodaje se sljedeći članak:

„Članak 27.a

Za potrebe ove Direktive i ne dovodeći u pitanje njezin članak 21., prema potrebi se primjenjuju članci 41. do 46. Uredbe (EZ) br. 882/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode kako bi se provjerila sukladnost sa zakonima o hrani i hrani za životinje, te pravilima o zdravstvenoj zaštiti i dobrobiti životinja (*).

(*) SL L 165, 30.4.2004., str. 1.”

▼B

Članak 60.

Izmjena Uredbe (EZ) 854/2004

Uredba (EZ) 854/2004 ovime se mijenja kako slijedi:

1. U članku 1., dodaje se sljedeći stavak:

„1.a Ova Uredba se primjenjuje kao dopuna Uredbi (EZ) br. 882/2004 Europskoga parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode kako bi se osigurala provjera poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje, te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (*).

(*) SL L 165, 30.4.2004, str. 1.”

2. U članku 2.:

(a) u stavku 1. podstavci (a), (b) (d) i (e) se brišu;

i

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„(b)(a) Uredba (EZ) br. 882/2004”.

3. U članku 3.:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Nadležna tijela daju odobrenje objektima prema uvjetima i na način kako je navedeno u članku 31. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 882/2004”;

i

(b) stavak 4. točke (a) i (b) i stavak 6. se brišu.

4. Članak 9. se briše.

5. Članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

Kako bi se osigurala jedinstvena primjena načela i uvjeta iz članka 11. Uredbe (EZ) br. 178/2002 i glave VI. poglavlja II. Uredbe (EZ) br. 882/2004 primjenjuje se postupak predviđen u ovom poglavlju.”.

6. U članku 11.:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Treća zemlja se nalazi na tim popisima samo ako je u toj zemlji provedena kontrola Zajednice te ako je pokazala da nadležno tijelo daje odgovarajuća jamstva kako je navedeno u članku 48. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 882/2004. Međutim, treća zemlja se može naći na takvim popisima, a da nije provedena kontrola Zajednice, ako:

(a) to ne zahtijeva rizik utvrđen u skladu s člankom 46. stavkom 3. točkom (a) Uredbe (EZ) br. 882/2004;

i

(b) se utvrdi, prilikom odlučivanja o dodavanju dotične zemlje na popis u skladu sa stavkom 1., da na temelju ostalih informacija nadležno tijelo daje potrebna jamstva.”;

▼B

(b) u stavku 4., uvodna rečenica se zamjenjuje sljedećom:

„4. Prilikom sastavljanja ili ažuriranja popisa, treba posebno voditi računa o kriterijima iz članka 46. i članka 48. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 882/2004. U obzir se trebaju uzimati i:”;

i

(c) u stavku 4. podstavci (b) do (h) se brišu.

7. U članku 14. stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) bilo koji posebni uvjeti predviđeni u skladu s člankom 48. Uredbe (EZ) br. 882/2004”.

8. U članku 18., točke 17. do 20. se brišu.

Članak 61.

Stavljanje izvan snage propisa Zajednice

1. Direktive 70/373/EEZ, 85/591/EEZ, 89/397/EEZ, 93/99/EEZ i 95/53/EZ, te odluke 93/383/EEZ, 98/728/EZ i 1999/313/EZ se ovime stavljaju izvan snage s pravnim učinkom od 1. siječnja 2006. Direktiva 85/73/EEZ se ovime stavlja izvan snage s pravnim učinkom od 1. siječnja 2008.

2. Međutim, provedbeni propisi usvojeni na temelju tih pravnih akata, a posebno oni navedeni u Prilogu VIII. ostaju na snazi ukoliko nisu u suprotnosti s ovom Uredbom, u očekivanju donošenja potrebnih odredaba na osnovi ove Uredbe.

3. Pozivanje na ukinute pravne akte tumači se kao pozivanje na ovu Uredbu.

GLAVA IX.

OPĆE ODREDBE

Članak 62.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Stalni odbor za prehrambeni lanac i zdravlje životinja osnovan na temelju članka 58. Uredbe (EZ) br. 178/2002 ili, kad se radi uglavnom o pitanjima zdravlja bilja, Stalni odbor za zdravlje bilja koji je osnovan na temelju Odluke Vijeća 76/894/EEZ ([1]).

2. Prilikom pozivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ uz uzimanje u obzir odredaba njezina članka 8.

3. Prilikom pozivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uz uzimanje u obzir odredaba njezina članka 8.

Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca.

▼M7

4. Prilikom upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

([1]) SL L 340, 9.12.1976., str. 25.

▼M7

Članak 63.

Provedbene i prijelazne mjere

1. Prijelazne mjere općeg područja primjene, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni između ostalog dopunjujući je novim elementima koji nisu ključni, a posebno

— eventualne izmjene standarda iz članka 12. stavka 2.,

— definicija koja se hrana za životinje smatra hranom za životinje životinjskog podrijetla za potrebe ove Uredbe,

te dodatne specifikacije zahtjeva utvrđenih u odredbama ove Uredbe, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.

Ostale prijelazne i provedbene mjere potrebne kako bi se osigurala jednoobrazna primjena ove Uredbe mogu se usvojiti u skladu s regulatornim postupkom iz članka 62. stavka 3. To se odnosi posebno na:

— prijenos zadaća nadzora na tijela zadužena za nadzor iz članka 5. ako su ta tijela bila operativna i prije stupanja na snagu ove Uredbe,

— nesukladnost iz članka 28., koja uzrokuje troškove zbog potrebe za dodatnim službenim nadzorom,

— troškove nastale sukladno članku 54.,

— pravila o mikrobiološkoj, fizikalnoj i/ili kemijskoj analizi u okviru službenog nadzora, posebno u slučajevima u kojima se sumnja na rizik, i uključujući nadzor u pogledu sigurnosti proizvoda koji se uvoze iz trećih zemalja.

2. Kako bi se uzele u obzir posebnosti Uredaba (EEZ) br. 2092/91, (EEZ) br. 2081/92 i (EEZ) br. 2082/92, posebnim mjerama koje usvaja Komisija treba predvidjeti potrebna odstupanja i prilagodbe pravila iz ove Uredbe. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.

Članak 64.

Izmjena priloga i upute na europske norme

Sljedeće mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni dopunjujući je, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 62. stavka 4.:

(1) Prilozi ovoj Uredbi, uz iznimku Priloga I., Priloga IV. i Priloga V. mogu se ažurirati ne dovodeći u pitanje članak 27. stavak 3., a posebno kako bi se uzele u obzir administrativne promjene, te znanstveni i/ili tehnološki napredak;

▼M7

(2) upute na europske norme spomenute u ovoj Uredbi mogu se ažurirati ako te norme izmijeni CEN.

▼B

Članak 65.

Izvješćivanje Europskoga parlamenta i Vijeća

1. Komisija podnosi izvješće Europskome parlamentu i Vijeću najkasnije do 20. svibnja 2007.

2. U izvješću se posebno treba osvrnuti na iskustva prikupljena prilikom primjene ove Uredbe i razmotriti posebno sljedeća pitanja:

(a) preispitivanje područja primjene u odnosu na zdravlje i dobrobit životinja;

(b) osigurati da i drugi sektori pridonose financiranju službenih kontrola proširenjem popisa aktivnosti navedenoga u Prilogu IV., odjeljku A i u Prilogu V. odjeljku A, i posebno voditi računa o učincima pravnih propisa Zajednice o higijeni hrane i hrane za životinje poslije njihova usvajanja;

(c) utvrđivanje ažuriranih najnižih stopa pristojbi navedenih u Prilogu IV. odjeljku B i u Prilogu V. odjeljku B, vodeći računa o posebnim čimbenicima rizika.

3. Komisija prema potrebi izvješće treba popratiti odgovarajućim preporukama.

▼M13

———————

▼B

GLAVA X.

ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 67.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2006.

Međutim, članci 27. i 28. primjenjuju se tek od 1. siječnja 2007.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

▼**M12**

PRILOG I.

DRŽAVNA PODRUČJA NA KOJA SE ODNOSI ČLANAK 2. STAVAK 15.

1. Državno područje Kraljevine Belgije
2. Državno područje Republike Bugarske
3. Državno područje Češke Republike
4. Državno područje Kraljevine Danske s izuzetkom Farskog otočja i Grenlanda
5. Državno područje Savezne Republike Njemačke
6. Državno područje Republike Estonije
7. Državno područje Irske
8. Državno područje Helenske Republike
9. Državno područje Kraljevine Španjolske s izuzetkom Ceute i Melille
10. Državno područje Francuske Republike
11. Državno područje Republike Hrvatske
12. Državno područje Talijanske Republike
13. Državno područje Republike Cipra
14. Državno područje Republike Latvije
15. Državno područje Republike Litve
16. Državno područje Velikog Vojvodstva Luksemburga
17. Državno područje Mađarske
18. Državno područje Malte
19. Državno područje Kraljevine Nizozemske u Europi
20. Državno područje Republike Austrije
21. Državno područje Republike Poljske
22. Državno područje Portugalske Republike
23. Državno područje Rumunjske
24. Državno područje Republike Slovenije
25. Državno područje Slovačke Republike
26. Državno područje Republike Finske
27. Državno područje Kraljevine Švedske
28. Državno područje Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske.

▼B

PRILOG II.

NADLEŽNA TIJELA

POGLAVLJE I.: SADRŽAJ STRUČNOG OSPOSOBLJAVANJA OSOBLJA KOJE PROVODI SLUŽBENE KONTROLE

1. Različite tehnike nadzora, kao revizije, uzimanje uzoraka i inspekcije.

2. Postupci kontrole.

3. Propisi o hrani i hrani za životinje.

4. Različite faze proizvodnje, prerade i distribucije, kao i mogući rizici za ljudsko zdravlje, i prema potrebi za zdravlje životinja i biljaka, te za okoliš.

5. Procjena nepoštivanja propisa o hrani i hrani za životinje.

6. Rizici pri proizvodnji hrane i hrane za životinje.

7. Procjena primjene postupaka HACCP-a.

8. Sustavi upravljanja poput programa osiguranja kvalitete subjekata u poslovanju s hranom i poslovanju s hranom za životinje i njihova procjena, ukoliko su važni za zahtjeve propisa o hrani i hrani za životinje.

9. Sustavi službenih potvrđivanja.

10. Planovi mjera za slučajeve iznenadne opasnosti, uključujući komunikaciju između država članica i Zajednice.

11. Sudski postupak i posljedice službenih kontrola.

12. Pregled pisanih dokumentarnih materijala ili drugih isprava, uključujući i onih u vezi s testiranjem sposobnosti, ovlašćivanja i procjene rizika, koji bi mogli biti važni prilikom procjene poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje; time se mogu obuhvatiti i financijski i komercijalni aspekti.

13. Sva ostala područja, uključujući zdravlje i dobrobit životinja, koja su potrebna da bi se osigurala provedba službenih kontrola u skladu s ovom Uredbom.

POGLAVLJE II.: PODRUČJA PODLOŽNA POSTUPKU KONTROLE

1. Organizacija nadležnih tijela i odnos između središnjih nadležnih tijela i tijela kojima su ona delegirala zadaće u vezi s provedbom službenih kontrola.

2. Odnos između nadležnih tijela i kontrolnih tijela kojima su ona delegirala zadaće u vezi s provedbom službenih kontrola.

3. Iskaz o ciljevima koje treba postići.

4. Zadaće, odgovornosti i dužnosti osoblja.

5. Postupak uzimanja uzoraka, metode i tehnike kontrole, tumačenje rezultata i odluke koje iz njih proizlaze.

6. Programi monitoringa i nadziranja.

7. Uzajamna podrška u slučaju da je za službene kontrole potrebno djelovanje više od jedne države članice.

▼B

8. Mjere koje treba poduzeti poslije službenih kontrola.
9. Suradnja s drugim službama ili odjeljenjima koji po mogućnosti imaju slične odgovornosti.
10. Provjera prikladnosti metoda uzimanja uzoraka, načina analize i testova otkrivanja.
11. Ostale djelatnosti ili podaci potrebni za učinkovito provođenje službenih kontrola.

▼B

PRILOG III.

KARAKTERIZACIJA NAČINA ANALIZE

1. Sljedeći kriteriji trebaju karakterizirati postupke analize:

   (a) točnost;

   (b) mjerodavnost (matrica i stupanj koncentracije)

   (c) granica otkrivanja;

   (d) granica određivanja;

   (e) pouzdanost;

   (f) ponovljivost;

   (g) mogućnost reproduciranja;

   (h) stupanj ponovnog dobivanja;

   (i) selektivnost;

   (j) osjetljivost;

   (k) linearnost;

   (l) nesigurnost mjerenja:

   (m) ostali kriteriji odabrani prema potrebi.

2. Precizne vrijednosti iz stavka 1. točke (e) dobivaju se na temelju kolaboracijskih testova koji se provode u skladu s jednim priznatim protokolom o kolaborativnim testovima (npr. ISO 5725:1994 ili IUPAC – International Harmonised Protocol - Međunarodno usklađeni protokol) ili, ako su utvrđeni kriteriji učinkovitosti analitičkih metoda, temelje se na ispitivanju podudarnosti kriterija. Ponovljive i reprodukcijske vrijednosti se izražavaju u međunarodno priznatom obliku (npr. 95 % intervala pouzdanosti, kako je utvrđeno u ISO 5725:1994 ili IUPAC). Rezultati kolaboracijskog testa se objavljuju ili se stavljaju slobodno na raspolaganje.

3. Treba davati prednost metodama analize koje se mogu ujednačeno primjenjivati na različite skupine proizvoda nasuprot metodama koje se mogu primijeniti samo na pojedine proizvode.

4. U situacijama kad se analitičke metode mogu vrednovati samo unutar jednog laboratorija, onda se one moraju vrednovati prema IUPAC Harmonised Guidelines (usklađenim smjernicama) ili, ukoliko su utvrđeni kriteriji učinkovitosti za analitičke metode, na temelju ispitivanja podudarnosti kriterija.

5. Analitičke metode usvojene prema ovoj Uredbi treba urediti prema standardnoj shemi za analitičke metode koju preporuča ISO.

▼B

PRILOG IV.

DJELATNOSTI I NAJNIŽE STOPE PRISTOJBI ILI NAKNADA U VEZI SA SLUŽBENIM KONTROLAMA U ODNOSU NA OBJEKTE ZAJEDNICE

ODJELJAK A: DJELATNOSTI

1. Djelatnosti koje su obuhvaćene Direktivama 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 93/119/EZ i 96/23/EZ za koje države članice trenutačno prikupljaju pristojbe prema Direktivi 85/73/EEZ.

2. Odobravanje objekata u poslovanju s hranom za životinje.

ODJELJAK B: NAJNIŽI IZNOSI

Države članice prikupljaju za kontrole u vezi sa sljedećim popisom proizvoda, barem sljedeće najniže iznose pristojbi ili naknada.

POGLAVLJE I.

Najniži iznosi pristojbi ili naknada koji se primjenjuju u vezi s inspekcijom klanja

(a)	govedina	
	— odraslo govedo:	5 eura/životinji
	— mlado govedo:	2 eura/životinji
(b)	meso jednopapkara/konjsko meso	3 eura/životinji
(c)	svinjetina: životinje po zaklanoj težini	
	— ispod 25 kg:	0,5 eura/životinji
	— od 25 kg ili više:	1 euro/životinji
(d)	ovčetina i kozetina: životinje po zaklanoj težini	
	— ispod 12 kg:	0,15 eura/životinji
	— od 12 kg ili više:	0,25 eura/životinji
(e)	meso peradi	
	— perad vrste kućni pijetao ili biserka:	0,005 eura/životinji
	— patke i guske:	0,01 eura/životinji
	— purani:	0,025 eura/životinji
	— meso kunića:	0,005 eura/životinji

POGLAVLJE II.

Najniži iznosi pristojbi ili naknada koji se primjenjuju u vezi s kontrolama pogona za rezanje mesa

Po toni mesa:

— govedina, teletina, svinjetina, meso jednopapkara/konjsko meso, ovčetina, kozletina:	EUR 2
— meso perad i kunića:	EUR 1,5

▼B

— meso uzgojene i divlje divljači:

  — mala pernata divljač i dlakava divljač: EUR 1,5

  — meso ptica trkačica (noj, emu, nandu): EUR 3

  — veprovina i meso preživača: EUR 2

POGLAVLJE III.

Najniži iznosi pristojbi ili naknada koji se primjenjuju u vezi s pogonima za preradu divljači

(a)	mala pernata divljač:	0,005 eura/životinji
(b)	mala dlakava divljač:	0,01 eura/životinji
(c)	ptice trkačice:	0,5 eura/životinji
(d)	kopneni sisavci:	
	— vepar:	1,5 eura/životinji
	— preživači:	0,5 eura/životinji

POGLAVLJE IV.

Najniži iznosi pristojbi ili naknada koji se primjenjuju u vezi s proizvodnjom mlijeka

— EUR 1 po 30 tona

i

— potom EUR 0,5 po toni.

POGLAVLJE V.

Najniži iznosi pristojbi ili naknada koji se primjenjuju u vezi s proizvodnjom i stavljanjem na tržište proizvoda ribarstva i proizvoda akvakulture

(a) prvo stavljanje na tržište proizvoda ribarstva i akvakulture:

  — 1 euro/toni za prvih 50 tona u mjesecu;

  — potom 0,5 eura/toni.

(b) prva prodaja na tržnici riba

  — 0,5 eura/toni za prvih 50 tona u mjesecu;

  — potom 0,25 eura/toni.

(c) prva prodaja u slučaju nedostatne gradacije prema stupnju svježine i/ili veličini u skladu s Uredbama (EEZ) br. 103/76 i br. 104/76:

  — 1 euro/toni za prvih 50 tona u mjesecu;

  — potom 0,5 eura/toni.

Pristojbe koje se primjenjuju za vrste navedene u Prilogu II. Uredbe Komisije (EEZ) br. 3703/85 ne smiju biti iznad EUR 50 po pošiljci.

Države članice ubiru 0,5 eura/toni za preradu proizvoda ribarstva i akvakulture.

▼B

PRILOG V.

DJELATNOSTI I NAJNIŽI IZNOSI PRISTOJBI ILI NAKNADA U VEZI SA SLUŽBENIM KONTROLAMA ROBA I ŽIVIH ŽIVOTINJA KOJE SE UVOZE U ZAJEDNICU

ODJELJAK A: DJELATNOSTI ILI KONTROLE

Djelatnosti koje su obuhvaćene Direktivama 97/78/EZ i 91/496/EEZ za koje države članice trenutačno ubiru pristojbe prema Direktivi 85/73/EEZ.

ODJELJAK B: PRISTOJBE ILI NAKNADE

POGLAVLJE I.:

Pristojbe koje se primjenjuju za uvezeno meso

Najniži iznosi za službene kontrole uvoza pošiljki mesa utvrđene su na:

— EUR 55 po pošiljci, do 6 tona,

i

— potom EUR 9 po toni, do 46 tona, ili

— EUR 420 po pošiljci, preko 46 tona.

POGLAVLJE II.

Pristojbe koje se primjenjuju na uvezene proizvode ribarstva

1. Najniže pristojbe za službene kontrole uvoznih pošiljaka ribarskih proizvoda su utvrđene na:

   — EUR 55 po pošiljci, do 6 tona,

   i

   — potom EUR 9 po toni, do 46 tona,

   ili

   — EUR 420 po pošiljci, iznad 46 tona.

2. Gornji iznos za službene kontrole uvezenih pošiljki proizvoda ribarstva koje se prevoze kao komadni teret, utvrđuje se:

   — EUR 600 po brodu, s teretom proizvoda od ribarstva do 500 tona,

   — EUR 1 200 po brodu, s teretom proizvoda ribarstva do 1 000 tona,

   — EUR 2 400 po brodu, s teretom proizvoda ribarstva do 2 000 tona,

   — EUR 3 600 po brodu, s teretom proizvoda ribarstva iznad 2 000 tona.

3. U slučaju kad su proizvodi ribarstva ulovljeni u njihovu prirodnom staništu i izravno dovezeni ribarskim brodom koji plovi pod zastavom treće zemlje, primjenjuju se uvjeti predviđeni u Prilogu IV. odjeljku B poglavlju V. točki (a).

▼B

POGLAVLJE III.

Pristojbe ili naknade koje se primjenjuju na mesne proizvode, meso peradi, meso divljači, meso kunića, meso uzgojene divljači, nusproizvode i hranu za životinje životinjskog porijekla

1. Najniže pristojbe za službenu kontrolu uvozne pošiljke proizvoda životinjskog porijekla osim onih navedenih u poglavljima I. i II. ili pošiljke nusproizvoda životinjskog porijekla ili pošiljke hrane za životinje, utvrđuju se na:

   — EUR 55 po pošiljci, do 6 tona,

   i

   — potom EUR 9 po toni, do 46 tona,

   ili

   — EUR 420 po pošiljci, preko 46 tona.

2. Gornji iznos za službene kontrole uvezenih pošiljki proizvoda životinjskog porijekla, osim onih navedenih u poglavljima I. i II., pošiljke nusproizvoda životinjskog porijekla ili pošiljke hrane za životinje koje se prevoze kao komadni teret, utvrđuje se:

   — EUR 600 po brodu, s teretom proizvoda do 500 tona,

   — EUR 1 200 po brodu, s teretom proizvoda do 1 000 tona,

   — EUR 2 400 po brodu, s teretom proizvoda do 2 000 tona,

   — EUR 3 600 po brodu, s teretom proizvoda iznad 2 000 tona.

POGLAVLJE IV.

Pristojbe koje se primjenjuju na provoz kroz zajednicu robe i živih životinja

Iznos pristojbi ili naknada za službene kontrole pri provozu roba i živih životinja kroz Zajednicu utvrđuje se na najmanje EUR 30, uvećano za EUR 20 po četvrtini sata (15 min.) i po svakom članu osoblja koji sudjeluje u kontrolama.

POGLAVLJE V.

Pristojbe koje se primjenjuju na uvoz živih životinja

1. Pristojba za službenu kontrolu pri uvozu pošiljke živih životinja utvrđuje se:

   (a) za goveda, konje, svinje, ovce, koze, perad, kuniće i malu leteću divljač ili malu dlakavu divljač, kao sljedeće kontinentalne sisavce: divljeg vepra i preživače, na:

   — EUR 55 po pošiljci, do 6 tona,

   i

   — potom EUR 9 po toni, do 46 tona,

   ili

   — EUR 420 po pošiljci, preko 46 tona,

▼B

(b) za ostale životinjske vrste stvarno nastali troškovi inspekcije izraženi ili po životinji ili po uvezenoj toni, na:

— EUR 55 po pošiljci, do 46 tona,

ili

— EUR 420 po pošiljci, iznad 46 tona,

pod uvjetom da se ti najniži iznosi ne primjenjuju na uvoz vrsta životinja navedenih u Odluci Komisije 92/432/EEZ.

2. Na zahtjev države članice, kojoj su priloženi odgovarajući prateći dokumenti i u skladu s postupkom iz članka 18. Direktive 89/662/EEZ, može se primijeniti niža stopa pristojbi na uvoz iz određenih trećih zemalja.

▼B

PRILOG VI.

KRITERIJI KOJI SE UZIMAJU U OBZIR PRI IZRAČUNAVANJU PRISTOJBI

1. plaće osoblja koje sudjeluje u službenim kontrolama;
2. troškovi osoblja koje sudjeluje u službenim kontrolama, uključujući prostor, alat, opremu, izobrazbu, putne i slične troškove;
3. troškovi laboratorijske analize i uzimanja uzoraka.

▼M9

PRILOG VII.

REFERENTNI LABORATORIJI EUROPSKE UNIJE (EU)

(Ranije zvani „REFERENTNI LABORATORIJI ZAJEDNICE”)

I. REFERENTNI LABORATORIJI EU-a ZA HRANU I HRANU ZA ŽIVOTINJE

▼M17

———————

▼M9

2. **Referentni laboratoriji EU-a za analizu i testiranje zoonoza (*salmonella*)**

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

Bilthoven

Nizozemska

3. **Referentni laboratorij EU-a za praćenje morskih biotoksina**

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AESA)

Vigo

Španjolska

4. **Referentni laboratorij EU-a za nadzor virusne i bakteriološke kontaminacije školjkaša**

The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (Cefas)

Weymouth

Ujedinjena Kraljevina

5. **Referentni laboratorij EU-a za *Listeria monocytogenes***

ANSES — Laboratoire de sécurité des aliments

Maisons-Alfort

Francuska

6. **Referentni laboratorij EU-a za koagulazu pozitivne stafilokoke, uključujući *Staphylococccus aureus***

ANSES — Laboratoire de sécurité des aliments

Maisons-Alfort

Francuska

7. **Referentni laboratorij EU-a za *Escherichia coli*, uključujući verotoksigenu *E. coli* (VTEC)**

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

Roma

Italija

8. **Referentni laboratorij EU-a za *Campylobacter***

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

Uppsala

Švedska

▼M9

9. **Referentni laboratorij EU-a za parazite (posebno *Trichinella, Echinococcus* i *Anisakis*)**

   Istituto Superiore di Sanità (ISS)

   Roma

   Italija

10. **Referentni laboratorij EU-a za antimikrobnu rezistenciju**

    Fødevareinstituttet

    Danmarks Tekniske Universitet

    København

    Danska

11. **Referentni laboratorij EU-a za životinjske proteine u hrani za životinje**

    Centre wallon de recherches agronomiques (CRA-W)

    Gembloux

    Belgija

12. **Referentni laboratoriji EU-a za rezidue veterinarskih lijekova i kontaminanata u hrani životinjskog podrijetla**

▼M11

(a) Za rezidue navedene u Prilogu I. skupni A točkama 1., 2., 3. i 4., skupni B točki 2. podtočki (d) i skupini B točki 3. podtočki (d) Direktivi 96/23/EZ

    RIKILT – Institute for Food Safety, dio Wageningen UR

    Wageningen

    Nizozemska

▼M9

(b) Za rezidue navedene u Prilogu I., grupa B 1 i grupa B 3(e) Direktivi 96/23/EZ te za karbadoks i olakvindoks

    ANSES – Laboratoire de Fougères

    Francuska

(c) Za rezidue navedene u Prilogu I., grupa A 5 i grupa B 2(a), (b), (e) Direktivi 96/23/EZ

    Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)

    Berlin

    Njemačka

(d) Za rezidue navedene u Prilogu I., grupa B 3(c) Direktivi 96/23/EZ

    Instituto Superiore di Sanità

    Roma

    Italija

13. **Referentni laboratorij EU-a za transmisivne spongiformne encefalopatije (TSEs)**

    Laboratorij iz Priloga X., poglavlje B Uredbe (EZ) br. 999/2001

    Agencija veterinarskih laboratorija

    Addlestone

    Ujedinjena Kraljevina

▼M9

14. **Referentni laboratorij EU-a za dodatke za uporabu u hranidbi životinja**

Laboratorij iz Priloga II. Uredbi (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o dodacima hrani za životinje za korištenje u hranidbi životinja ([1]):

The Joint Research Centre of the European Commission

Geel

Belgija

15. **Referentni laboratorij EU-a za genetski modificirane organizme (GMO-e)**

Laboratorij iz Priloga Uredbi (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje ([2]):

The Joint Research Centre of the European Commission

Ispra

Italija

16. **Referentni laboratorij EU-a za materijal koji je namijenjen dolasku u dodir s hranom**

The Joint Research Centre of the European Commission

Ispra

Italija

17. **Referentni laboratoriji EU-a za rezidue pesticida**

(a) Žitarice i hrana za životinje

Fødevareinstituttet

Danmarks Tekniske Universitet

København

Danska

(b) Hrana životinjskog podrijetla i proizvodi s visokim udjelom masti

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg

Freiburg

Njemačka

(c) Voće i povrće, uključujući i proizvode s visokim udjelom vode i kiseline

Laboratorio Agrario de la Generalitat Valenciana (LAGV)

Burjassot-Valencia

Španjolska

Grupo de Residuos de Plaguicidas de la Universidad de Almería (PRRG)

Almería

Španjolska

(d) Metode jednog ostatka

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Stuttgart

Fellbach

Njemačka

([1]) SL L 268, 18.10.2003., str. 29.
([2]) SL L 268, 18.10.2003., str. 1.

▼M18

18. **Referentni laboratorij EU-a za metale i dušične spojeve u hrani za životinje i hrani**

National Food Institute, Technical University of Denmark

Kopenhagen

Danska

19. **Referentni laboratorij EU-a za mikotoksine i biljne toksine u hrani za životinje i hrani**

RIKILT (Stichting Wageningen Research)

Wageningen

Nizozemska

20. **Referentni laboratorij EU-a za procesne zagađivače**

National Food Institute, Technical University of Denmark

Kopenhagen

Danska

21. **Referentni laboratorij EU-a za halogenirane postojane organske onečišćujuće tvari u hrani za životinje i hrani**

Chemisches und Veterinäruntersuchungsamt (CVUA) Freiburg

Freiburg

Njemačka

▼M16

22. **Referentni laboratorij EU-a za viruse koji se prenose hranom**

Livsmedelsverket

Uppsala

Švedska

▼M9

II. REFERENTNI LABORATORIJI EU-A ZA ZDRAVLJE ŽIVOTINJA I ŽIVE ŽIVOTINJE

1. **Referentni laboratorij EU-a za klasičnu svinjsku kugu**

Laboratorij iz Direktive Vijeća 2001/89/EZ od 23. listopada 2001. o mjerama Zajednice za kontrolu svinjske kuge ([1]).

2. **Referentni laboratorij EU-a za konjsku kugu**

Laboratorij iz Direktive Vijeća 92/35/EEZ od 29. travnja 1992. o utvrđivanju pravila kontrole i mjera suzbijanja konjske kuge ([2]).

3. **Referentni laboratorij EU-a za influencu ptica**

Laboratorij iz Direktive Vijeća 2005/94/EZ od 20. prosinca 2005. o mjerama Zajednice za kontrolu influence ptica i o stavljanju izvan snage Direktive 92/40/EEZ ([3]).

4. **Referentni laboratorij EU-a za newcastlesku bolest**

Laboratorij iz Direktive Vijeća 92/66/EEZ od 14. srpnja 1992. o uvođenju mjere Zajednice za kontrolu newcastleske bolesti ([4]).

([1]) SL L 316, 1.12.2001., str. 5.
([2]) SL L 157, 10.6.1992., str. 19.
([3]) SL L 10, 14.1.2006., str. 16.
([4]) SL L 260, 5.9.1992., str. 1.

▼M9

5. **Referentni laboratorij EU-a za vezikularnu bolest svinja**

Laboratorij iz Direktive Vijeća 92/119/EEZ od 17. prosinca 1992. o uvođenju općih mjera Zajednice za kontrolu određenih životinjskih bolesti i posebnih mjera koje se odnose na vezikularnu bolest svinja ([1]).

6. **Referentni laboratorij EU-a za bolesti riba**

Veterinærinstituttet

Afdeling for Fjerkræ, Fisk og Pelsdyr

Danmarks Tekniske Universitet

Aarhus

Danska

7. **Referentni laboratorij EU-a za bolesti školjkaša**

Ifremer — Institut français de recherche pour l'exploitation de la mer

La Tremblade

Francuska

8. **Referentni laboratorij EU-a za nadzor učinkovitosti cijepljenja protiv bjesnoće**

Laboratorij iz Odluke Vijeća 2000/258/EZ od 20. ožujka 2000. o određivanju posebnog instituta odgovornog za utvrđivanje kriterija potrebnih za standardizaciju seroloških testova u svrhu praćenja učinkovitosti cjepiva protiv bjesnoće ([2]).

9. **Referentni laboratorij EU-a za bolest plavog jezika**

Laboratorij iz Odluke Vijeća 2000/75/EZ od 20. studenoga 2000. o utvrđivanju posebnih odredaba za kontrolu i iskorjenjivanje bolesti plavog jezika ([3]).

10. **Referentni laboratorij EU-a za afričku svinjsku kugu**

Laboratorij iz Odluke Vijeća 2002/60/EZ od 27. lipnja 2002. o utvrđivanju posebnih odredaba za kontrolu afričke svinjske kuge i o izmjeni Direktive 92/119/EEZ o tješinskoj bolesti i afričkoj svinjskoj kugi ([4]).

11. **Referentni laboratorij EU-a za zootehniku**

Laboratorij iz Odluke Vijeća 96/463/EZ od 23. srpnja 1996. kojom se određuje referentno tijelo odgovorno za suradnju u provođenju jednoobraznosti metoda ispitivanja i procjene rezultata za uzgojno valjana goveda čistih pasmina ([5]).

12. **Referentni laboratorij EU-a za slinavku i šap**

Laboratorij iz Direktive Vijeća 2003/85/EZ od 29. rujna 2003. o mjerama Zajednice za kontrolu slinavke i šapa kojima se izvan snage stavlja Direktiva 85/511/EEZ te Odluke 89/531/EEZ i 91/665/EEZ te izmjenjuje Direktiva 92/46/EEZ ([6]).

([1]) SL L 62, 15.3.1993., str. 69.
([2]) SL L 79, 30.3.2000., str. 40.
([3]) SL L 327, 22.12.2000., str. 74.
([4]) SL L 192, 20.7.2002., str. 27.
([5]) SL L 192, 2.8.1996., str. 19.
([6]) SL L 306, 22.11.2003., str. 1.

▼M9

13. **Referentni laboratorij EU-a za brucelozu**

ANSES — Laboratoire de santé animale
Maisons-Alfort
Francuska

14. **Referentni laboratorij EU-a za bolesti kopitara osim konjske kuge**

ANSES — Laboratoire de santé animale/Laboratoire de pathologie équine
Maisons-Alfort
Francuska

15. **Referentni laboratorij EU-a za bolesti rakova**

Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (Cefas)
Weymouth
Ujedinjena Kraljevina

16. **Referentni laboratorij EU-a za bjesnoću**

ANSES — Laboratoire de la rage et de la faune sauvage de Nancy
Malzeville
Francuska

17. **Referentni laboratorij EU-a za tuberkulozu goveda**

VISAVET — Laboratorio de vigilancia veterinaria, Facultad de Veterinaria, Universidad Complutense de Madrid
Madrid
Španjolska

▼M10

18. **Referentni laboratorij EU-a za zdravlje pčela**

ANSES — Sophia-Antipolis Laboratory
Sophia-Antipolis
Francuska

▼M14

19. **Referentni laboratorij EU-a za bolesti uzrokovane virusima *capripox* (bolest kvrgave kože te ovčje i kozje boginje)**

Veterinary and Agrochemical Research Centre – CODA-CERVA
Operational Directorate Viral Diseases
Unit Vesicular and Exotic Diseases
Groeselenberg 99
1180 Bruxelles
Belgija

▼M15

20. **Referentni laboratorij EU-a za kugu malih preživača**

Centre de coopération internationale en recherche agronomique pour le développement (CIRAD)
TA A-15/G,
Campus International de Baillarguet
34398 Montpellier Cedex
Francuska

▼B

PRILOG VIII.

PROVEDBENA PRAVILA KOJA OSTAJU NA SNAZI U SKLADU S ČLANKOM 61.

1. Provedbena pravila utemeljena na Direktivi 70/373/EEZ o uvođenju metoda uzorkovanja i analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje.

   (a) Prva Direktiva Komisije 71/250/EEZ od 15. lipnja 1971. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([1]);

   (b) Druga Direktiva Komisije 71/393/EEZ od 18. studenoga 1971. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([2]);

   (c) Treća Direktiva Komisije 72/199/EEZ od 27. travnja 1972. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([3]);

   (d) Četvrta Direktiva Komisije 73/46/EEZ od 5. prosinca 1972. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([4]);

   (e) Prva Direktiva Komisije 76/371/EEZ od 1. ožujka 1976. o utvrđivanju metoda uzorkovanja Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([5]);

   (f) Sedma Direktiva Komisije 76/372/EEZ od 1. ožujka 1976. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([6]);

   (g) Osma Direktiva Komisije 78/633/EEZ od 15. lipnja 1978. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([7]);

   (h) Deveta Direktiva Komisije 81/715/EEZ od 31. srpnja 1981. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([8]);

   (i) Deseta Direktiva Komisije 84/425/EEZ od 25. srpnja 1984. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([9]);

   (j) Jedanaesta Direktiva Komisije 93/70/EEZ od 28. srpnja 1993. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([10]);

   (k) Dvanaesta Direktiva Komisije 93/117/EZ od 17. prosinca 1993. o utvrđivanju analitičkih metoda Zajednice za službenu kontrolu hrane za životinje ([11]);

([1]) SL L 155, 12.7.1971., str. 13. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 1999/27/EZ (SL L 118, 6.5.1999., str. 36.).
([2]) SL L 279, 20.12.1971., str. 7. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 98/64/EZ (SL L 257, 19.9.1998., str. 14.).
([3]) SL L 123, 29.5.1972., str. 6. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 1999/79/EZ (SL L 209, 7.8.1999., str. 23.).
([4]) SL L 83, 30.3.1973., str. 21. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 1999/27/EZ.
([5]) SL L 102, 15.4.1976., str. 1.
([6]) SL L 102, 15.4.1976., str. 8. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 94/14/EZ (SL L 94, 13.4.1994., str. 30.).
([7]) SL L 206, 29.7.1978., str. 43. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom Komisije 84/4/EEZ (SL L 15, 18.1.1984., str. 28.).
([8]) SL L 257, 10.9.1981., str. 38.
([9]) SL L 238, 6.9.1984., str. 34.
([10]) SL L 234, 17.9.1993., str. 17.
([11]) SL 329, 30.12.1993., str. 54.

▼B

(l) Direktiva Komisije 98/64/EZ od 3. rujna 1998. o uspostavljanju analitičkih metoda Zajednice za utvrđivanje aminokiselina, sirovih ulja i masti te olakvindoksa u hrani za životinje ([1]);

(m) Direktiva Komisije 2003/126/EZ od 23. prosinca 2003. o analitičkoj metodi za utvrđivanje sastojaka životinjskog podrijetla u okviru službene kontrole hrane za životinje ([2]);

(n) Direktiva Komisije 1999/27/EZ od 20. travnja 1999. o utvrđivanju analitičke metode Zajednice za određivanje amprolija, diklazurila i karbadoksa u hrani za životinje ([3]);

(o) Direktiva Komisije 1999/76/EZ od 23. srpnja 1999. o utvrđivanju analitičke metode Zajednice za određivanje lasalocid natrija u hrani za životinje ([4]);

(p) Direktiva Komisije 2000/45/EZ od 6. srpnja 2000. o utvrđivanju analitičke metoda Zajednice za određivanje vitamina A, vitamina E i tryptophana u hrani za životinje ([5]);

(q) Direktiva 2002/70/EZ od 26. srpnja 2002. o utvrđivanju uvjeta za određivanje razina dioksina i PCB-a sličnih dioksinu u hrani za životinje ([6]).

2. Provedbena pravila utemeljena Direktivom 95/53/EZ od 25. listopada 1995. o utvrđivanju načela organizacije službene inspekcije u području prehrane životinja.

Direktiva Komisije 98/68/EZ od 10. rujna 1998. o utvrđivanju standardnog obrasca iz članka 9. stavka 1. Direktive Vijeća 95/53/EZ i određenih pravila za preglede pri unošenju hrane za životinje u Zajednicu iz trećih zemalja ([7]).

([1]) SL L 257, 19.9.1998., str. 14.
([2]) SL L 339, 24.12.2003., str. 78.
([3]) SL L 118, 6.5.1999., str. 36.
([4]) SL L 207, 6.8.1999., str. 13.
([5]) SL L 174, 13.7.2000., str. 32.
([6]) SL L 209, 6.8.2002., str. 15.
([7]) SL L 261, 24.9.1998., str. 32.